

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

95
60
155

சில

75 சதம்

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

★ சுத்தமான

சுவையான

★ சுகாதார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட
சகல உணவு வகைகளுக்கும்

கொழும்பு மாநகரில் பிரசித்தி பெற்ற
சைவக் கிளப்

தொலைபேசி: 24712

கோல்டன் கபே

98, பாங்சோல் வீதி,
கொழும்பு -- 11

★ சிறந்த முறையில் சேவை செய்வதற்கான
நவீன இயந்திரக் கவிருகளின் துணைகொண்டு

எமது ஸ்தாபனம் கீழ்க்காணும் வேலைகளை
விசேஷமான கவனிப்பு முறையில் செய்து கொடுக்கின்றோம்.

✧ லொறி ஹவ்லிங் செய்தல்

✧ லோஞ்ச் சாவ்ட் சீர்ப்படுத்துதல்

✧ டிராக்டர் கிப்பிங் செய்தல்

✧ கிறஸர் சாவ்ட் செய்தல்

தொலைபேசி :
7140

பைனல் ரேணிங் வேக்ஸ்

103, கஸ்தூரியசர் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

• ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கள்
யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

1977

ஜூலை

பன்னாசுபாஷா கிணடு

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

முகவரி:
ஆசிரியர் முடையனிக் ஜீவா
234-A தே. தே. எஸ். வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

MALLIKAI
Editor: Dominaic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFNA.
Sri Lanka

மல்லிகையில் வரும்
கதை, கட்டுரைகளில்
வரும் பெயர்கள்
சம்பவங்கள் யாவும்
கற்பனையே
சிந்தனை, கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொறுப்பும் அவரே

மல்லிகை

அடுத்த இதழ் ஆண்டு மலர்!

தேர்தல் முடிந்ததும் சூட்டோடு சூடாக
மல்லிகையின் பதினாறுவது ஆண்டு மலர்
வெளிவர இருக்கின்றது.

வழக்கமாகவே மல்லிகை ஆண்டு மலர்
ரெண்டால் அதில் ஒரு கருத்தாழமும் கனதி
யான உள்ளடக்கமும் உள்ளடங்கியிருக்கும்
என இலக்கிய ரவிகர்கள் எண்ணிக் கொண்
டிருப்பது நமக்குத் தெரியும்.

இந்த மலரை வெளிக் கொணருவது
எமக்கு மாத்திரம் தனிக் கடமையல்ல. உண்
மையான இலக்கிய அபிமானிகளின் ஒத்து
ழைப்பையும் நல்லாதரவையும் இந்தச் சந்
தர்ப்பாத்தில் மனப்பூர்வமாக வேண்டி நிற்
கின்றோம்.

பல வழிகளில் நீங்கள் எம்முடன் ஒத்து
ழைக்கலாம். புதிய சந்தாதாரர்களை எமக்கு
அறிமுகப்படுத்தலாம். மலருக்குத் தேவை
யான விளம்பரங்களைச் சேகரித்துத் தரலாம்.
மல்லிகைக்கு எழுதக் கூடியவர்கள் உடனடி
யாக எழுதி அனுப்பி வைக்கலாம்.

இது ஏதோ தனிப்பட்ட விவகாரமல்ல.
பொதுப் பிரச்சனை. பொதுப் போராட்ட
வெளியீட்டுக் களம். எனவே நாம் உங்களை
அணுக வேண்டுமென எண்ணுது நீங்களே
எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

— ஆசிரியர்

இலங்கைத்
தமிழ்த் திரைப்பட உலகில்
மாபெரும் சாதனை!

கிவராம், கிதாஞ்சலி, செல்வராஜ்
முத்தேவி, எஸ். தர்மலிங்கம்,
நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை,
சைந்தி, ரெமியன், கண்டியூர்
சந்திரா, எஸ். விஸ்வநாதராஜா
ஜெயதேவி, எம். எம். ஏ. லத்திப்
மற்றும் பலர் நடித்த
திரைக்கதை, வசனம், பாடல்
நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை

இசை அமைப்பு:

ஆர். முத்துசாமி

ஒளிப்பதிவு: எஸ். தேவேந்திரா

ஒலிப்பதிவு:

கே. பாலசுப்பிரமணியம்

டைரக்டர், எடிட்டிங்:

எஸ். வி. சந்திரன்

ஜெயந்திரா முவிஸாரின்

காத்திருப்பேன் உனக்காக

தேர்தலும்
தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களும்

புதிய அரசியல் யாப்பின்படிப்படையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள — சர்வ வல்லமை படைத்த இறைமையுள்ள — இலங்கைக் குடியரசு, தனது முதலாவது பொதுத் தேர்தலுக்குரிய கட்டத்தில் இன்று வந்திருக்கின்றது.

இந்தப் பொதுத் தேர்தலில் பல கட்சிகள் போட்டியிடுகின்றன. போட்டியிடும் கட்சிகள் தமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களையும் இன்று மக்கள் மத்தியில் வெளியிட்டு தம்மை ஆதரித்து வெற்றி பெறச் செய்தால் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் கண்டுள்ள வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவோம் என மக்களுக்குச் சத்தியம் செய்து உத்தரவாதம் கொடுத்து வருகின்றன.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தன்னைச் சோஷலிஸத்தை நம்பும் கட்சியாகப் பொது மக்களுக்குக் காட்டி வாக்கு வேட்டை ஆடுகின்றது. தமிழ் மக்களுக்கு எரியும் பிரச்சினையாக இன்று உள்ள அவர்களினது நியாயமான உரிமைப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி விஞ்ஞாபனத்தில் ஒன்றுமே கூறாமல் மட்டக்களப்புப் பொதுக் கூட்டத்தில் அதன் தலைவர் திரு. ஜே. ஆர். தான் பதவிக்கு வந்தால் 'உடனடியாகத் தமிழ் மக்களது பிரச்சினை தீர்த்து வைப்பேன்' என்கிறார்!

சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவியும் நாட்டின் பிரதமருமான திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்களும் தங்களது விஞ்ஞாபனத்தில் ஒன்றுமே இதைப்பற்றிச் சொல்லாமல், கிளிநொச்சிக் கூட்டத்தில் 'தமிழ் மக்களது பிரச்சினையை நான் உடனடியாகத் தீர்க்கத்தான் விரும்பினேன்; துரதிர்ஷ்டவசமாக திரு. செல்வநாயகம் இந்தச் சமயத்தில் காலமாகி விட்டார்!' எனக் கூறி வைத்தார். தொடர்ந்தும் முயற்சிப்பதாகக் கூறியுள்ளார்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் 'தமிழ் நாட்டுக்கான கடைசிப் போராட்டத் தேர்தல் களமிது. நாம் தனிநாட்டுக்காகவே பொதுசன வாக்கெடுப்பாக இதைக் கருதுகின்றோம்: தனித் தமிழ் ஈழம் காண்பதே நமது நோக்கம்!' எனத் தமது விஞ்ஞாபனத்தில் விளங்கப்படுத்தியுள்ளனர்.

ஒரு நாட்டைத் துண்டாடி, தனி நாடாகப் பிரகடனஞ் செய்வதானால் சமாதானமான முறையில் பெரும்பான்மை இன மக்களின் உதவியுடன் பிரிய வேண்டும்; இது நடைமுறைச் சாத்த

தியமானதல்ல. அடுத்துப் போராடி, உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கு முகம் கொடுத்து, பலாத்காரமான வழிமுறைகளில் பிரியவேண்டும்.

இது நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத படு பயங்கர விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். நம்பவே முடியாத கற்பனைக் கோஷமிது!

இக் கோஷம் இளந் தலைமுறையின் நேரிய உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிட்டு, இன வெறியை வளர்த்துத் தற்காலிக தேர்தல் இலாபத்தை இதனால் பெற முடியுமே தவிர, ஆக்க பூர்வமான நன்மையொன்றையும் நிரந்தரமாக இந்த உணர்ச்சியினால் பெற்றுக் கொண்டுவிட முடியாது. வரலாற்று உண்மை இது.

நாலாவதாக ஓர் அருமையான நடைமுறைத் திட்டத்தை— முற்போக்கு அம்சங்களை உள்ளடக்கிய முழுத் தேசத்தின் நன்மையை, அதே சமயம் தேசிய சிறுபான்மை இன மக்களின் நியாயமான சகல பிரச்சினைகளுக்கும் தெளிவான தீர்வு காணப்படும் ஒரு ஜனநாயக— முற்போக்கு உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட தேசியத் திட்டத்தைத் தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனமாக வெளியிட்டுள்ளது இடதுசாரி ஜக்கிய முன்னணி.

எவ்விதமான கோபதாபமுமில்லாமல் — உணர்ச்சி வசப்படாமல் — இந்தத் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தை ஒரு தடவை படித்துப் பார்த்துச் சிந்திக்கும்படி தமிழ் இளைஞர்களைத் திறந்த மடி துடன் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம்.

தேர்தலுக்காகவல்ல; தேர்தல் முடிந்ததின் பின்னால் மிக நிதானமாக — சிந்தனைத் தெளிவுடன் ஆறுதலாக வீற்றிருந்து — இந்த U. L. F-வின் விஞ்ஞாபனத்தைப் படித்துப் பார்க்கும் வண்ணம் மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் தமிழ் வாசிபர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

இதில்தான் நடைமுறைச் சாத்தியமான திட்டங்கள் — பிரச்சினைகளைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு அதற்குத் தீர்வுகளும் அம்சங்கள்— வெகு துல்லியமாகச் சொல்லப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

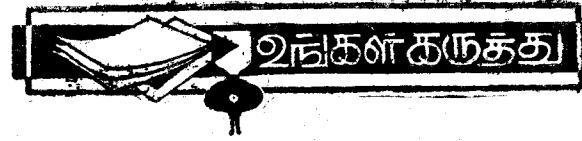
மிக முக்கியமான தேசியப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரந்த அளவில் திட்டம் தீட்டியுள்ளது போலவே, தமிழ் மக்களினது உடனடி— வருங்கால — அவசர — அவசியப் பிரச்சினைகளின் வேர்களைப் புரிந்து கொண்டு இந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தயாரித்தது மாத்திரமல்ல இன்று நடைபெறும் பொதுத் தேர்தலில் இது பெரும்பான்மைச் சிங்கள முற்போக்கு மக்கள் மத்தியிலும் இது எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கீகாரம் பெறப்பட்டுள்ளது.

எனவே நமது தாய்த் திருநாட்டை நேசிக்கும் சகல தேசபக்தர்களுக்கும் முன்னால் — ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட சகல முற்போக்குவாதிகளுக்கு முன்னால் — பாரிய கடமை ஒன்றுண்டு.

நேச சக்திகள் யார் — யார் என இனங் காணவேண்டும். பிரச்சினைகளை உண்மையாகவே தீர்க்கக் கூடிய சகோதரச் சக்திகள் எவை எவை என நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் மக்களினது நியாயமான குறைபாடுகளைத் தீர்க்க உண்மையிலேயே மனம் விரும்பும் தமிழ்த் தலைவர்கள் இந்த இடதுசாரி முன்னணியினரது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தைப் பற்றித் தமது கருத்துக்களைப் பகிரங்கமாகக் கூறவேண்டும்.

ஏனெனில் இதுதான் தமிழ் மக்களுக்குக் கடைசிச் சந்தர்ப்பம்! மல்ல; இதுதான் இந்தத் தேசத்தில் கடைசித் தேர்தலுமல்ல!

பதின்மூன்றாவது ஆண்டு மல்லிகை மலர் வெளிவர இருக்கின்றது என்ற அறிவிப்பைப் பார்த்தபோது நெஞ்சில் ஒருவகை மகிழ்ச்சியும் மன நிறைவும் எனக்கு ஏற்பட்டது என்ற உண்மையை முதலில் நான் சொல்லிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

9-ம் 10-ம் 11-ம் 12-ம் ஆண்டு மலர்கள் இப்பொழுதும் எனது கைவசத்தில் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தையும் ஒருங்கு சேரவைத்துப் பார்க்கும்போது உண்மையாகவே உங்களது உழைப்பின் பெறுமதியை முற்றாக உணர்ந்து கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோம் எனத் தேர்தல் பாணியில் கம்மா வாய்ச் சவடால் அடிப்பது வெகு சலபம். ஆக்கபூர்வமாகத் தமிழை, தமிழ் மக்களது மத்தியில் வளர்ப்பது — அதிலும் நமது ஈழத்தில் வளர்த்தெடுப்பது — மகா சிரமம்.

தமிழால் இன்றும் பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். பலரை எனக்குத் தெரியும்; ஆனால் தமிழுக்காக — தமிழின் கலாசார முன்னேற்றத்துக்காக — நீங்கள் உழைத்து வரும் இந்தப் 12 வருட கால உழைப்பு இருக்கின்றதே இதை எண்ணி எண்ணி நான் மனதிற்குள் வியப்பதுண்டு.

எந்த விதமான தன்னகங்காரமோ, தற்பெருமையோ, படாடோபமோ இன்றி நீங்கள் செய்து வரும் தொண்டை, உழைப்பை, ஊக்கத்தை நினைக்கும் போது காலத்தால் அது மறைக்கப்பட முடியாது என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. தமிழ்ச் சஞ்சிகை உலகிற்குக் கல்கி வழி காட்டியது போல, நீங்களும் இந் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக்குச் செய்யும் உரமிடும் வேலை பற்றி நான் நண்பர்களிடம் அடிக்கடி கதைப்பதுண்டு.

உங்களது கருத்துக்கள் புதுமையானவை. மிகத் தெளிவானவை. எந்த விதக் காய்தல் உவத்தலுமற்ற நேரிய கூரம்பைப் போன்று கருத்துக்களைச் சுமந்து வரும் சொற்கள் மிக ஆணித் தரமானவை. உங்களது பேச்சுமே அப்படித்தானாம்!

உங்களை எனக்கு நேரில் தெரியாது.

நேரில் தெரிந்தவர்கள் மூலம் உங்களைப் பற்றிக் கடந்த ஐந்து ஆண்டுக் காலமாக அறிந்து வைத்திருக்கின்றேன். தமிழகத்து ஜெயகாந்தன் போன்றோரின் கருத்துக்கள், செய்திகளைப் படிக்கும் போது இயல்பாகவே எனக்கு உங்களது ஞாபகம் அடிக்கடி வருவதுண்டு, அவருக்கும் உங்களுக்கும் பல விசயங்களில் வித்தியாசங்கள் இருந்த போதிலும் கூட, அவரிடமுள்ள அசாத்தியத் தன்னம்பிக்கை, எந்தப் பிரச்சினை பற்றியும் ஆழமாகவும் புதுமையாயாகவும் பார்க்கும் பார்வை, எதிரிகளைத் தூக்கியெறிந்து பேசும் அலட்சியப் பேச்சு மனோபாவம், 'கொம்பன்' கள் விவகாரத்தில் 'போய்யா... போ!' என ஊதித் தள்ளும் மன ஓர்மம் இவை

சனில் நீங்கிருவரும் ஒரே தன்மை வாய்ந்தவர்கள் என நான் எனக்குள்ளே நம்பிக் கொள்வதுண்டு.

1 ஆண்டுகளை முழுமையாக்கி 13 வது ஆண்டில் காலடி வைக்கப் போகும் மல்லிகைக்கு நீங்கள் ஆசிரியராகக் கிடைத்ததே ஒரு பெருமை எனலாம். — 1 இதழ்களைப் பரப்பப்பட்டு நடைபெற்று விழாச் செய்யாமல் கருத்தாழ்முள்ள இலக்கியத் தாக்கத்தை இந்த மண்ணில் ஏற்படச் செய்தமைக்காக வருங்காலத் தலைமுறை உங்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது.

ஹட்டன்.

சோம. நடேசன்

★

★

★

உங்களது தூண்டில் பகுதியை விரும்பிப் படிப்பவன், நான். சில சில பதில்களில் உங்களது இலக்கிய நேர்மை நெஞ்சத்தைப் புரிந்து கொள்ளும்போது மனதை உருக்குகின்றன. உதாரணமாக ஒரு நண்பர் கேட்ட 'மேடைகளில் மிக உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசுகின்றீர்களே!' என்று கேட்டதற்கு நீங்கள் சொன்ன பதில் அப்பட்டமாக உங்களது நெஞ்சத் தூய்மையை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

தூண்டில் பகுதியை இன்னும் விரிவு படுத்தினால் என்ன?

இம்முறை வரும் ஆண்டு மலருடன் நீங்கள் ஒரு புதிய படியில் காலடி எடுத்து வைக்க வேண்டும்.

தேசம் முழுவதும் பரந்துபட்டு நல்ல இலக்கிய ரசனையாளர்கள் வாழ்கின்றனர். ஒருதடவை நான் பதுளையில் இருந்து கொழும்பு செல்லும் வழியில், பஸ்ஸில் ஒரு மலையகத்து இளைஞன் மல்லிகையை வெகு விருப்பமுடன் வாசித்து வருவதைக் கண்டேன். அந்த இளைஞனை நான் மெல்ல சாரித்துப் பார்த்த பொழுது கொழும்பில் இருந்து நண்பன் மூலமாக மல்லிகையைத் தருவித்து மாதா மாதம் படிப்பதாகச் சொன்னான். எனக்கு மனதில் நிறைவாக இருந்தது.

வெறும் சினிமா ரசனையில் வளர்ந்து வரும் இளைஞர் மத்தியில் இப்படியான தரமான இலக்கிய ரசனை வளர்ந்து வருவதையிட்டு உண்மையிலேயே நான் ஆனந்தப்பட்டேன்.

இதற்காக நீங்கள் கொடுக்கும் உழைப்பின் விலை சாமானியமானதல்ல என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

உண்மையில் நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, நீங்கள் நடத்துவது இலக்கிய வேள்விதான். இந்த யாகத்தின் அருமை இன்று வாழ்ந்து வருபவர்கள் அநேகருக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கலாம். ஆனால் நாளைக்கு வரக் கூடிய நல்லறிவுச் சந்ததியினர் பரம்பரை உள்ளது இந்த வேள்வியின் ஆக்கத்தால் ஏற்பட்டுள்ள பூரா நன்மைகளையும் உணரும்போது உங்களை உங்களது இடையறா உழைப்பை — மானஸீகமாகப் பாராட்டத்தான் செய்வார்கள். இது வெறும் புகழரையல்ல!

நீங்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் எப்பொழுதாவது மனஞ்சலிக்க ஏற்பட்டால் எம்மைப் போன்றவர்களை ஒரு தடவை எண்ணிப் பாருங்கள். உங்களது நெஞ்சில் புத்தூக்கம் பிறக்கும். அதுவே நமது அன்புப் பாலமாகும்.

பதுளை.

எஸ். தயாபரன்

அட்டைப் படம்

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பப்பிள்ளை

முருகபூபதி

'இலங்கை மணித் திருநாடெங்கள் நாடே' — என்று தேசிய உணர்வுடன் பாடல் இயற்றிய புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பப்பிள்ளை அவர்களை அவரது அருமை நண்பரான தேசிய கட்சி தாசி ஆலைக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவர் திரு. கே. சி. தங்கராசா அவர்களது இல்லத்தில் சந்திக்கிறேன்.

மெலிந்த நெடிய தோற்றம், திடச்சண்மனையுடைய கண்கள்.

அமரர் பண்டாரநாயக்கா பிறந்த தினமன்றே தாழும் பிறந்ததாசுப் பெருமிதத்துடன் சொல்கிறார்; மன்றூரில் ஆரம்பக் கல்வியை மேற்கொண்ட 'புலவர்மணி' 13 வயதிற்குள் திருச்செந்தூர் புராணம், வில்லிபுத்தூரர் பாரதம், சூடாமணி நிகண்டு, கந்தபுராணம் முதலியவற்றை கற்றுத் தேர்ந்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் உயர்கலைப் பீடத்தில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையுடன் உடன் மாணுக்கராக இருந்தார். பண்டிதமணியும், புலவர்மணியும் இரட்டையர்கள் என்று அழைப்பதுண்டு. 1917 — 1921 காலத்தில் சுவாமி விபுலானந்தருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

சிறிய வயதிலேயே புரட்சி கரமாகச் சிந்தித்த புலவர்மணி 1921-ல் இந்தியாவிற்குச் சென்ற பொழுது காந்தியடிகளது இயக்கத்துடன் தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டார். 1936-ன் பின்பு திருகோணமலை இலங்கை கல்லூரி, கத்தோலிக்க ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, மட்டுநகர் அரசினர் உயர்தரக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகவும், விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றினார்.

இலங்கைக் கலைக்கழகத்தில் தம்மைச் சேர்த்துவிட்டவர் அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் என்பதை மிக நன்றியுணர்வோடு குறிப்பிடுகிறார். தமது அறிவை இலங்கை வானொலி கல்விச் சேவை, அரசு விதானச் சபை ஆகியவற்றுக்கு ஆலோசகராக இருந்து வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டுநகர் தமிழ் கலைமன்றம் 1950-ல் இவருக்கு 'புலவர்மணி' என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. இதர பட்டங்கள் 'மதுரகவி', 'சித்தாந்த ஞானபாணு'.

'எழுதிய நூல்கள் என்ன?' என்று கேட்கிறேன். 'இலங்கை மணித்திருநாடெங்கள் நாடே' என இராகத்தோடு பாடுகிறார்.

இப்பாடல் 1986 ல் இயற்றப் பட்டதாம். 'பகவத்கேத வென்பா', 'கர்ம யோகம்' ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். 1982 'கர்மயோகம்' என்னும் நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. நூலுருவில் வெளிவராத பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பல உண்டாம்.

தேசிய உணர்வு மிக்க பாடல்கள் இயற்றியவரிடம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு எவ்வளவு தூரம் மேலோங்கியிருக்கும் என்று கூறத் தேவையில்லை. தேசிய இனப் பிரச்சினையின் தீர்வுக்காக அரசிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட '20 அம்சத் திட்ட'க் குழுவிலும் இவரது அங்கத்துவம் முக்கியமானது. ஈழத்தின் தேசிய இனங்கள் தத்தமது தனித்துவத்தை பேணிக்காத்து ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தினைக்கொண்டவர். 'கொள்கை, கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். மனித வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது' என்று கூறுகிறார்.

இந்த நாட்டில் சஞ்சிகை ஒன்றை வெற்றிகரமாக நடத்துவதென்பது அகர முயற்சியாகும். சர்வாங்க உழைப்பையும் இதற்காக உருக் கூட்டி ஒருமைப் படுத்திச் செயல்பட்டாலே மாதிரம் இது சாத்தியமாகும். இந்தப் போராட்டமே ஓர் இலக்கிய வேள்வி. இந்த இயக்க வேள்வியில் தம்மையும் அர்ப்பணிக்க முடியும் எனத் திடமாக நம்புபவர்கள் சந்தாவாக ரூபா 12/ஐ அனுப்பி உதவலாம்.

'இன்றைய நவீன இலக்கியங்கள் தேசத்தை நிலைக்காது கக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய இலக்கியங்கள்தான் இன்று தேவைப்படுகிறது' சங்க கால இலக்கியங்களுடன் நெருங்கிய ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர் நவீன இலக்கியங்கள் பற்றியும்— அது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதையும் மேற்படி கூற்றின் மூலம் உணர்த்த முற்படுகிறார்.

வயோதிப காலத்திலும் எழுத்துப்பணியைத் தொடரும் புலவர் மணி, 'உள்ளதை உள்ள படி விமர்சிக்கும் பண்பு விமர்சகர்களிடம் வளரவேண்டும். அத்தகைய வளர்ச்சியை என்றும் மதிப்பவன். முகத்திற்காக விமர்சிக்கும் நிலை இலக்கிய உலகில் நிலவுவதால் பல சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன' என்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மாநாட்டில் தமக்கு 'வெள்ளித்தட்டு' வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டதை மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறார்.

தொடர்ந்து மல்கிகையைப் படித்துவரும் தரமான இலக்கிய ரஸிகர்களுக்குப் பிரதானமான பொறுப்பொன்றுண்டு. இந்த மண்ணில் காத்திரமான கலை, இலக்கிய, நாடக வளர்ச்சியை நீங்கள் மனதார வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென விரும்பினால் நமது நிறைகளை நாடகர்களுக்கு கூறுங்கள்; குறைகளை எமக்கு எழுதுங்கள்.

1967 ஜூன்

இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பு

பத்தாண்டுகள் தரும் படிப்பினை

அரசியல் அவதானி

1967 யுத்தத்தின் போது தான் கைப்பற்றிய 60 ஆயிரம் சதுர மைல்களைக் கொண்ட அரபு மண்ணை இஸ்ரேல் எத்தனை காலத்துக்கு வைத்திருக்கப் போகிறது? இம் மண்ணில் இன்னும் எத்தனை இஸ்ரேலிய ராணுவ காவல் குடியிருப்புகள் அமைக்கப்படவுள்ளன? தாயக மண்ணுக்கப்பால் வெறும் மணல் வெளிகளில் இன்னும் எத்தனை எத்தனை பாலஸ்தீனர்கள் பிறந்து மடியப் போகிறார்கள்?

ஜூன் யுத்தம் முடிந்த பத்தாவது ஆண்டு நிறைவில் இக்கேள்விகள் தாம் மத்திய கிழக்கில் கேட்கப்படுகின்றன. தீர்மானங்கள், மகாநாடுகள், இன்றைய ராஜதந்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட இந்தப் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னரும் மத்திய கிழக்கு, தீர்வுக்காகக் காத்துக் கிடக்கும் அவசர அவசியமான சர்வதேசப் பிரச்சினைகள் கொண்ட பதட்டநிலை மிக்க பகுதியாகவே இருந்துவருகிறது.

இது ஜெனீவாவில் சோவியத் வெளிநாட்டமைச்சரும் அமெரிக்க ராஜாங்கச் செயலாளரும் அண்மையில் சந்தித்த பின்னர் வெளியான கூட்டரசிக்கையிலும் குறிப்பிட்டுள்ளது. மத்திய கிழக்குக்கான தீர்வு எத்தனை அவசியமோ அத்தனை அவசியமிக்கது கேந்திர முக்கியத்

துவமிக்க போராயுதங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பேச்சுவார்த்தை என்பதை சோவியத் யூனியன் இங்கு தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

அடுத்த இடையுதிர் காலத்தின்போது மத்திய கிழக்குக்குறித்த ஜெனீவா மகாநாட்டைக் கூட்டுவது குறித்து நடவடிக்கைகளை எடுப்பதென்று குரோமிகோவும் வான்ஸும் ஒத்துக் கொண்டுள்ளனர். இதன் ஒரு பகுதியாக மாஸ்கோவிலும் வாஷிங்டனிலும் தூதரக மட்டத்தில் ஆலோசனைகள் நடைபெறும். அடுத்த மாதமளவில் குரோமிகோ எகிப்திய வெளிநாட்டமைச்சர் லிபாமியைச் சந்திக்கவுள்ளார்.

அமெரிக்காவும் இஸ்ரேலும் அண்மை ஆண்டுகளில் சில அரபு நாடுகளின் தலைநகரங்களில் மாஸ்கோவின் முதுகின் பின்னே பகுதி பகுதியான உடன்படிக்கைகளை செய்வதற்குத் தமது சக்திகளையெதையும் பிரயோகித்தன. ஆனால் இக் குறுக்கு வழிகளினதும் தோல்வியுற்றதுடன், விரிவான தீர்வினைக் காண வேண்டுமென்ற அவசியம் மேலும் வலுப்பட்டுள்ளது.

சில அரபு நாடுகளின் தலைவர்கள் சோவியத் யூனியனுடனான அரசியல் ஒத்துழைப்புக்

களினின்றும் தம்மை வெட்டிக் கொண்டுள்ளதானது இன்று பொதுவான அரபுக்களது நலன்களை மிக மோசமாகப் பாதிக்கிறது என்பதை முஹமத் ஹெய்கல் போன்ற எதார்த்த பூர்வமான சிந்தனை உள்ளவர்கள் இன்று ஒத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். இப்படிச் செய்ததன் மூலம் அவர்கள் மாஸ்கோவைப் புறக்கணித்து விட்டு, சமாதானத்தை முன்னேக்கிச் செல்லும் ஏக தளபதியாக அமெரிக்காவிடம் சரணாகதியடைந்துள்ளனர்.

வெள்ளை மாளிகையின் நிர்வாகத்திலேற்பட்டுள்ள மாற்றமும், அதன் பயனாக புதிய ரக மத்திய கிழக்குக் கொள்கை குறித்த வாக்குறுதிகளும் வாஷிங்டன் ஒரு அற்புதத்தைச் செய்யும் என்ற அரபு வட்டாரங்களது கற்பனைகளுக்கு மேலும் தூபமிட்டன.

இந்நேரத்தில் வரலாற்றின் கடினாரமோ ஒவ்வொரு ஆண்டு களையும் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது. லெபனானிய யுத்தகாலத்தில் தமக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இஸ்ரேலியர்கள் 1473 அக்டோபர் யுத்தத்தில் தாமிழந்த நம்பிக்கைகளையும் ஆயுதங்களையும் மீண்டும் கட்டியெழுப்பி விட்டனர். அரசியல் அரங்கில் ஆயுதப் போட்டி மூலமாகவும், வரியிறுப்பாளர்களின் பணத்திலும் ஊதிய பெரும் இஸ்ரேலிய பூர்ஷுவாக்களைக் கொண்ட விருட் அணி தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு விட்டது. பெரிதாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட சமாதான முயற்சிகள் அடங்கி விட்டன.

வாஷிங்டன் அற்புதம் நிகழ்த்தும் என்று சில அரபு நாடுகளின் தலைநகரங்கள் வைத்த குருட்டு நம்பிக்கை கார

ணமாக, 1967 ஜூன் யுத்தம் முடிந்த இந்த பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னரும் கூட ஒரு தீர்வு மின்றித் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே மாஸ்கோவையுறித் தள்ளியவர்கள் கூட, இன்று மத்திய கிழக்கில் நியாயமான சமாதானமென்பது சோவியத் யூனியனின் ஒத்துழைப்பின்றிக் காணக்கூடியதல்ல என்ற நிலைக்கு வந்துள்ளனர்.

இஸ்ரேலில் இனவெறிப் பிரசாரத்தைத் தூண்டிவிட்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுள்ளார் முன்னாள் 'பயங்கரவாதக் குழு' வின் தலைவர். 250 அரபுகளைப் படுகொலை செய்தவரென வர்ணிக்கப்படும் பெகின்ஸ், ஜோர்டானின் மேற்குக்கரை பைபிள் காலம் முதலே இஸ்ரேலுக்குச் சொந்தமாகவிருந்தது. பாலஸ்தீனிய நாடு என்பது நினைக்கவே முடியாதது என்று கூறியுள்ளார்.

இஸ்ரேலில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் மாற்றம் மத்திய கிழக்குத் தீர்வுக்கான கண்ணோட்டத்தை மூன்று முழுதாக ஏன் முடிவிட்டுள்ளது என்பதை அனைவருமே— ஐ. நா. பொதுச் செயலாளர் முதல் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத் தலைவர்கள் வரை அனைவருமே நன்கறிவர். எதார்த்த பூர்வமான மத்திய கிழக்குக் கொள்கையைப் பின்பற்ற மறுத்த வாஷிங்டன் மீது போட முயல்கிறது. அதே நேரத்தில் அமெரிக்கக் காங்கிரஸில் உள்ள யூதர்களுக்கூடாக அமெரிக்காவின் வெளிவிவகாரக் கொள்கைகளில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கான சாத்தியத்தை இஸ்ரேலின் அதிதீவிர தலைமைப் பீடம் பெற்றுள்ளது என்று ரிக்கப் பத்திரிகைகள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

★

உணர்வுகள் கட்டுடைத்தால்
உள்ளங்கள் வாய்திறக்கும்!

கே. ஆர். டேவிட்

யோகநாதன் விட்டெறிந்த ஐம்பது சத நாளையம் நிலத்தில் கிடந்த ஒரு கல்லில் மோதி - தெறித்தெழும்பி திரும்பவும் நிலத்தில் விழுகிறது.

யோகநாதனின் கண்கள் சிவந்துபோய் விட்டன! அவ்வளவு கோபம்.

கனகம் இப்படியொரு சம்பவம் நடக்குமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. கடந்த நாற்பது வருடங்களுக்குள் நடந்து முடிந்த இப்படியான சம்பவங்களின் தொகுப்பின் வலிமையால்— நடந்த சம்பவத்தின் தாக்கத்தை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் அமைதியாக நிற்கின்றாள்.

அந்த ஐம்பது சதம் கிடக்கும் மண்ணின் மேற்பரப்பையும் யோகநாதனின் முகத்தையும் மாறி மாறிப் பார்க்கின்றாள், கனகம். என்ன நடந்ததென்பதைச் சரிவர அவளால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

குண்டுசி விழுந்தால் சத்தம் கேட்கின்ற அமைதி என்று கூறுவார்களே அந்த அமைதி நிலவுகின்றது.

'வசந்தமாளிகை' என்று ஊர்மக்களால் சிறப்பாக அழைக்கப்படுகின்ற யோகநாதனின்

விட்டு முன் பிளேற்றின் கீழ் கனகம் நிற்கின்றாள். முன் மண்டப வாசலோடு யோகநாதன் நிற்கின்றார். அவருக்குப் பின்னால் அவரது நண்பர்கள் சிலர் நிற்கின்றனர்.

நடந்து முடிந்த சம்பவத்தின் அடித்தளம் புரியாமல் நின்ற கனகம், சூழ்நிலையை அனுசரித்து சம்பவத்தின் விளக்கத்தைக் கேளாமல் குனிந்து அந்த ஐம்பது சத நாளையத்தை எடுத்த படிக்கட்டில் வைத்து விட்டுத் திரும்பவும் தான் நின்ற இடத்தில் வந்து அடக்கமாக நிற்கின்றாள்.

'ஒரு ஐம்பதுசதக் காகக்கு என்னப் பெறுமதி இல்லாதவனாகிப் போட்டாய் என்னடி...? நானென்ன ஊரைவிட்டு ஓடப் போறேனே... அப்பிடி ஓடினாலும் உன்னை ஐம்பது சதத்தைக் கொண்டுபோய் கோட்டை கட்டிப் போடுவனே... எடி... ஒரு நாளைக்கு இந்தக் கையாலை எவ்வளவு காக சிலவழிக்கிறெண்ணு உனக்குத் தெரியுமே? ஒரு ஐம்பது சதத்துக்கு நம்பிக்கையில்லாமல் திருப்பிவிட்டிட்டாய்... அவளவு திமிர்' யோகநாதன் வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறார்.

கனகம் மௌனமாகவே நிற்கிறாள்.

‘பிறகேனடி நிக்கிரயம்.....?’
எடுத்துக்கொண்டு போவன்’

‘ஐயா..... இப்ப என்ன நடந்து போச்சு? மாவாங்கக் காசு காணுது. அதுதான் வந்த னான். இல்லாட்டி.....’ கனகம் பயத்தில் குழைகிறாள்.

‘என்னடி கனகம் கதைக் கிரயம். இண்டைக்கு இந்த ஐம் பது சதம் இல்லாட்டி உன்னை சேவன் போகிறோமே’

இப்போது நான்கு மணி! இன்று காலை எட்டு மணியிலிருந்து இந்த ஐம்பதுசத நாணயம் தூக்கி எறியப்படும்வரையில் யோகநாதன் கனகத்திற்குக் கடன்காரன்தான்!

இன்று காலை எட்டு மணிக்கு இரண்டு ரூபா பெறுமதியான அப்பத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்த கனகம், ‘பெரிய இடம்’ என்ற பயத்தில் காசைக் கேட்காமல் போய்விட்டான்.

அந்தக் காசைக் கேட்க வந்த இடத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுதான் இந்தநிலை!

‘எடி..... இந்தக் கிராமத் தையே விலைக்கு வாங்கக்கூடிய வன்ரி இந்த யோகநாதன்.....’ தனது பணத்தகுதியை மார்பு தட்டிக் கூறுகிறார் யோகநாதன். கனகம் மௌனமாகவே நிற்கிறாள்.

‘ஆரிட்டைக் கேக்கிறம் எண்ட எண்ணம் வேண்டாமே. ஒரு ஐம்பது சதக்காசுக்கு வழியில்லாதவனுக்கிப் போட்டாய். உனக்குத்தான் மான வெக்கம். இல்லையெண்டால்.....’ எனக்கும் இல்லையே எடுத்துக்கொண்டு போவன்’

‘ஐயா... கோபப்படாமல் நான் சொல்றதைக் கொஞ்சம் கேளுங்கோ’ கனகம் கெஞ்சுகிறாள்.

‘என்னடி சொல்லப்போறாய்’

‘ஐயா, நீங்கள் பெரிய மனிசன். உங்களிட்டைக் காசு கேக்கக்குடாதெண்டுதான் காலமை நான் பேசாமல் போனன். இப்ப மர் வாங்கக் காசு காணுது. லீவாய் இருப்பியள் எண்டுதான் வந்தான். நீங்கள் குடுக்கவேண்டியதைக் குறைச்சுக் குடுத்திருந்தியள். சிலவேளை கணக்குத் தெரியாமல் விட்டிருக்கலாம் என்று நினைச்சுத்தான் திருப்பி விட்டனான். நம்பிக்கையின்பட்டில்லை’

‘எனக்குக் காசுக் கணக்குத் தெரியாதே’

‘மறந்திருப்பியள்...’

‘இவளவை வெச்சப் பழகிறன் மறதியில்லை. இந்த ஐம்பது சதத்திலேயே மறதி. அப்பிடியெண்டாலும் உடனத் தீர்க்க வேணுமே. நாளைக்கு வந்து கேட்டிருக்கலாம்’

‘என்றை சேவியமே இதிலை தானே’

‘ஐம்பது சதத்திலை என்னடி பெரிய சேவியம்’

‘எனக்குத் தரவேண்டிய காசைத்தானே நான் கேட்டன்’ இப்படி கனகம் கேட்டுவிடலாம். கேட்கின்ற உரிமையுண்டு, நாக்குமுண்டு. அவள் நாக்குப் புரள மறுக்கின்றது. அந்தக் கேள்வியை அவளால் கேட்டு விட முடியவில்லை. அவள் மௌனமாக நிற்கிறாள்:

இந்தக் கிராமத்தில் யோகநாதன் பெரிய மனிதர். கிட்டத்தட்ட நாற்பது வயதிலுக்கும், பொருளாதாரப் பலம் மிக்கவர். இந்தக் கிராமத்தோடு தொடர்பு வைப்பதென்றால் யோகநாதனோடு தொடர்பு வைத்தால் சரி என்ற சிறப்புப் பெற்றவர். அவ்வளவு செல்வாக்கு!

கனகமும் இதே ஊரைச் சேர்ந்தவள்தான். ‘அப்பச்சாரக் கனகம்’ என்று கூறினால் சகலருக்குத் தெரியும். பலகாரம் சுடுவதில் அவ்வளவு பிரபல்ய மாணவள். தினசரி பலகாரம் சுட்டு அதைக் கொண்டு திரிந்து விற்று அதில் வருகின்ற வருமானத்தில் வாழ்பவள்.

கால்பரப்பு நிலம் அதில் ஒரு குடிசை. இதுதான் அவளது சொத்து.

விடியப்புறம் நாலு மணிக் கெல்லாம் எழுந்துவிடுவாள். விடிய ஆறு மணிக்குள் ஏதோ முடிந்தளவு பலகாரம் சுட்டு பெட்டிபில் வைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டால், விற்று முடிந்த பின்புதான் வீடு திரும்புவாள்.

பழுத்து காய்ந்து சுருங்கிய பேரிச்சம் பழம்போன்று தசைப் பிடிப்பின்றி எலும்பில் சுருங்கித் தொங்குகின்ற கறுத்த தோல். வயதால் வளைந்து கேள்விக்குறி போலான உடல், கழுத்தில் ஒரு கறுத்தக்கயிறு. பற்களின்றி உள் நோக்கி மடிந்துபோயிருக்கும் உதடுகள். இந்த வயதிலும், இந்தக் கோலத்தோடு இவள் சுறுசுறுப்பாகத் திரிவதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படாதவர்கள் இருக்கமுடியாது!

இன்று கனகம் அப்பம் சுட்டிருந்தாள். இப்படி அப்பம் சுடும் நாட்களில் யோகநாதன் வீட்டுக்கென்று சிலதொகை அப்பங்களைச் சுட்டு புறம்பு படுத்தி வைத்துக் கொள்வாள். அந்த அப்பங்களில் பால் நிறைந்துபோயிருக்கும்.

பெரிய இடத்து வாய்களுக்குள் போகின்ற அப்பமல்லவா. ‘அசைச் சாப்பாடு’ சுவை அவசியந்தானே!

இன்று தன் வழமையான வியாபாரம் முடிந்து புறம்பு படுத்தி வைத்திருந்த அப்பங்

களை எடுத்துக் கொண்டு யோகநாதன் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டான்.

‘என்ன கனகம் இந்தவயதிலை உப்பிடி நெருப்புக்கை கிடந்தால் உடம்பு என்னத்துக்குதவும்’ யோகநாதனின் மனைவி தனக்குக் கனகத்தின் மேலுள்ள அக்கறையைக் காட்டிக் கொள்வதற்காக இப்படி கேட்டபோது,

‘இந்த நெருப்புக்கை காயாட்டித் தங்கச்சி சுட்டலை நெருப்பிலை கருகவேண்டி வரும்’ என்று தனது பொறுப்பைச் சிரித்தபடி கூறி முடித்துவிட்டாள்.

அங்கு வந்த யோகநாதன் அப்பத்தை எடுத்து கடவாயால் பால் வளியவளியத் தின்று, அந்தச் சுவையில். ‘கனகம் நீ எங்கடை குடும்பத்திலை அக்கறைதான். இளைச்சுத்தான் சுட்டிருக்கிறாய்’ என்று கூறிவிட்டார். கனகத்திற்கு உள்ளூர்ப் பெருமைதான்! இந்த ஊர் பெரிய மனிதன் புகழ் மொழியில் பெருமை இருக்காதா என்ன?

அப்பத்துக்குரிய காசு..... அதை அவள் கேட்கவுமில்லை. அவர்கள் கொடுக்கவும் இல்லை.

இன்று பின்னேரம் நாலு மணியளவில் நாளைய பலகாரத் தேவைக்காக மா வாங்கப் புறப்பட்டு காசு இல்லாததால் இங்கு வந்துவிட்டாள்.

எவ்வளவுதான் கனகம் யோகநாதன் வீட்டாரின் அக்கறைக்குரியவளாக இருந்தாலும் என்றும் அவளை குசனி வாசலோடு, அல்லது முன் பிளேற்றின் கீழ்வைத்துத்தான் கதைப் பூர்கள்; முன் மண்டபத்திற்கு கூட ஏற அனுமதிப்பதில்லை.

காசுக்காக வந்தவள் வழமை போல் பிளேற்றின் கீழ் நின்று

வேலைக்காரனிடம் காசுக்குச் சிசால்லி விட்டிருந்தான்.

மொத்தமாக இரண்டு ரூபா.

யோகநாதன் ஒன்றரை ரூபா மட்டும் கொடுத்துவிட்டிருந்தார். இன்றைய தேவைக்கு அவ்வளவும் போதாமல் இருந்ததால் மிகுதி ஐம்பது சதத்தையும் தரும்படி வேலைக்காரனிடம் சிசால்லிவிட்டிருந்தான் கனகம். அது யோகநாதனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

நண்பர்கள் மத்தியில் ஒரு ஐம்பது சதம் காசுக்காக, அதுவும் ஒரு அப்பக்காரி எப்படித் திருப்பிவிடலாம். இதுதான் யோகநாதனின் கோபம்.

யோகநாதன் அந்த ஐம்பது சதக் காசைக் கொண்டுவந்து தூக்கி வீசிவிட்டு நிற்கின்றார்.

சிவந்த கண்கள் சிவந்தது தான்! உணர்ச்சி வசப்பட்டு நிற்கிறார் யோகநாதன்.

'சரி... சரி... யோகநாதன் வாருங்கோ. காசும் திட்டி மாடு சாகிறதே. உதுகளை வெக்க வேண்டிய இடங்களிலே வெக்க வேணும்' அவருக்குப் பின்னால் நின்ற ஒரு நண்பன் சமாதான முயற்சியில் இறங்குகிறான்.

'இல்லைப்பாருங்கோ. வீடு தேடிக்கொண்டு வந்திட்டாளே என்டிட்டு வாங்கினம். எனக்கு எத்தனை தொல்லை. அதிலே காசைக் குடுக்க மறந்திட்டன். இப்பவும் நான் உதைப்பற்றி யோசிக்கயில்லை. வேலைக்காரன் வந்து கனகம் இரண்டு ரூபா காசு வாங்கியரட்டாம் என் டான். எனி இதுக்காக ஒழும் புப்போய் பொட்டி திறக்கிறதே. என்றை இளையவன் வெச்சு விளையாடிக் கொண்டிருந்த காசை எடுத்துக் குடுத்துவிட்டன். ஐம்பது சதம் குறைஞ்சு போச்சு.

அதுக்குத் திருப்பிவிட்டிருக்கிறான்'

'இதுகளைப் போலே ஆக்க ளிட்டைக் கடன் வெச்சால் இப்பிடித்தான். நேரங்காலந் தெரியாமல் வந்து நிக்குங்கள்' நண்பன் கூறுகிறான்.

'என்னையா உயிரே போனது மாதிரிக் கலங்கிறியள்' கனகம் கேட்கிறான்.

'எடி எனக்கு உயிரைவிட மானம் பெரிசடி. உனக்குத் தெரியுமேயடி. மானத்தைப் பற்றி'

'இப்ப உங்கடை மானத்துக்கு என்னையா வந்திட்டுது'

'எடி உனக்கு நான் கடன் காரனெண்டால் பிறகென்னடி.'

'இந்த உலகத்திலே ஆரையா கடனாளியில்லை எல்லாகும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் கடனாளியள்தான்'

'எடி நின்றுகதைச்சு என்றை மானத்தை வாங்காதே. உந்தக் காசை எடுத்துக் கொண்டு போ. எனிமேல் இஞ்சை வராதே'

'ஐயா... உங்களை அவமானப்படுத்த என்னுடைய முடியுமா? என்னைப் பாருங்கோ... தினசரி நெருப்பு வெக்கையுக்கை கிடந்து எரிஞ்சு கொள்ளிக்கட்டையாய்ப் போனன். இண்டைக்கோ நாளைக்கோ கட்டையிலே போக வேண்டியான். நான் ஏன் உங்களை அவமானப் படுத்தப் போறன்' கனகம் மிகவும் தாழ்மையாகக் கதைக்கின்றான்.

'எடி நீ சரிக்குச் சரி கதை செரல்ல வெளிக்கிட்டிட்டாய் என்னடி' யோகநாதனுக்குக் கோபம் ஆறவில்லை.

'ஐயா அதிகம் ஏன் கதைப்பான். எனக்குத் தரவேண்டியதைத்தானே கேட்டன்' இது

வரை கேட்கத் துணிவில்லாமல் இருந்தவன் இப்போது கேட்டு விட்டான்.

'அதுதானே இஞ்சைகிடக்கு எடுத்துக் கொண்டு போவன். எனிமேல் இஞ்சை ஒண்டும் கொண்டு வெராதே. இருக்கிற மானமும் போகிடும்'

'என்னையா இப்பிடிச் சொல்லறியள். குருவி ஒவ்வொரு தும்பாய் எடுத்துக் கூடு கட்டி. மது போலே ஒவ்வொரு சதமாய் சேர்க்கிற காசில்தான் சிவியம். உங்களைப்போலே என்னட்டையும் காசிருந்தால் நான் ஏன் இப்படி அலையப்போறன்'

'சரி சரி நடந்தது நடந்து போச்சு. என்ன செய்யிறது. கனகம் நீ ஐயாவிட்டை மன்னிப்புக் கேட்டுப்போட்டுப் போ' அங்கு நின்ற யோகநாதனின் நண்பன் ஒருவன் நடுநிலைமை வகித்துக் கூறுகின்றான்.

'நான் இப்ப என்ன தவறு செய்துபோட்டன் மன்னிப்புக் கேக்கிறதுக்கு' கனகத்தின் பேச்சில் ஓரளவு வைரம் செறிந்திருக்கின்றது.

'நீ காசு கேட்டது பிழை தானே'

'நீங்கள் என்ன சொல்லுறியள்? எனக்குத் தரவேண்டிய காசை நான் கேட்டது பிழையே. இதென்ன ஞாயம்' கனகம் இறுக்கமாகவே கேட்கிறான்.

யோகநாதனுக்கும். கனகத்திற்கும் நடுநிலைமை வகித்த அந்த நண்பன் மௌனமாக நிற்கின்றான்.

யோகநாதனின் சிவந்த கண்கள் கடுஞ்சிவப்பாகின்றன.

'ஐம்பதுசதத்துக்கு ஊம்பிற நாய்... ஞாயம் கதைக்கிறாய்'

என்னடி' யோகநாதன் திடீரென்று கூறுகின்றார்.

தலையைத் தாழ்த்தியிருந்த கனகம், தலையை நிமிர்த்தி யோகநாதனைப் பார்க்கின்றான். அவளது முகம் சிவந்து, சிவ விழடிகளில் கருஞ் சிவப்பாகின்றது. யோகநாதனின் கண்களைப் போல.

அவளது பேரிச்சம்பழ உடல் நடுங்குகின்றது.

கட்டறுபட்ட அவள் சுய மரியாதை உணர்வு பெருங்காளையுருவெடுத்து அவளது இதயத்தைக் குத்திப் பிளக்கின்றது.

அவளது பார்வை கண் வெட்டாமல் தொடர்கிறது.

'என்னடி ஒரு மாதிரிப்பாக்கிறாய்' யோகநாதன் அடிப்பது போல் கேட்கின்றார்.

'இப்ப என்ன சொன்னனீங்கள்' கனகம் நிதானமாகக் கேட்கின்றான்.

'ஐம்பது கதத்துக்கு ஊம்பிற நாய்...'

'ஆர்'

'நீதான்'

'ஐயா நாக்கும் வாயும் கிடக்கெண்டதுக்காக எதையும் கதைச்சுப் போடக்குடாது. ஐப்பது சதத்தையென்ன ஐம்பதியிரத்தையும் தூக்கியெறிய தைரியம் உங்களுக்கிருக்கு. ஆனால், நான் அப்படிச் செய்யலாது இது நான் நெருப்புக் குளிச்சு சேத்த பணம். அது கின்றை அருமை எனக்குந்தான் தெரியும். இந்த ஐம்பது சதம் இண்டைக்கு எனக்கில்லாட்டி மா வாங்குலாது, பலகாரம் சுடேலாது.

நானாக்கு என்ரை வயிறு
கொடுக்கும். அதுக்கு நான்தான்
பதில் சொல்ல வேணும்'

'எடி இப் உன்னைச் சுட்டுத்
தள்ளுவன் பேசாமல் போ.

'நீங்கள் குடுக்கிறதை நேரத்
தோடை குடுத்தால் நான் ஏன்
வெரப்போறன். உங்களுக்கு
கைவைச்சு எடுக்க அலுப்பு.
எங்களுக்கு கை நீட்டிக்கொண்டு
நிண்ட அலுப்பு'

'உங்களுக்கு மாணப்பிரச்
சனை, எனக்குப் பசிப் பிரச்சனை'

'தி போம்போறியா... இல்
லையா'

'நான் போகத்தா போறன்
என்னை நீ நாயெண்டு சொல்லிப்
போட்டாய், நான் நாய்தான்.
நன்றியுள்ள நாய், பெட்டை
நாய், அதிலையும் கிளட்டுநாய்.
ஆனால், ரோசங் கெட்ட
நாயில்லை. நான் எனக்குச் சேர
வேண்டிய காசுக்காக வாநாடு
றன்'

'நீ உனக்குச் சேரக்கூடாத
காசுக்காக வாநாடுறாய்'

'ஐம்பது சதத்துக்கு ஊம்பிற
நாய்.... நானில்லை நீதான்'
ஆத்திரத்தோடு பேசிய கனகம்
குனிந்து அந்த ஐம்பது சதத்தை
எடுக்கின்றாள்.

'எடி இவளவும் கதைச்சுப்
போட்டு பிறகேனடி உந்தக்
காசை எடுக்கிறாய்'

'இது எனக்குச் சேரவேண்
டிய காசு. இதை எடுக்கிறதில்
எனக்கென்ன வெக்கம்' நிதான
மாகக் கூறிய கனகம் இங்கிருந்து
புறப்படுகின்றாள்.

யோகநாதன் மௌனமாக
நிற்கின்றார்.

குடங்கிய

தென்னை

நீரில் நனைந்த
கோழிக் களாகி
நினைவும் நனைந்து,
சிறுவயதுள்ளே
தோய்ந்தது.

பொழுது சாய
எங்களுந்
புகையிலை காய்ச்சும்
புகைமணம் பரவும்,

ஊமலும் கொச்சியும்
வேகும் நெருப்பிற
புகையிலை வெந்து
புதுமணம் பரவும்.

குடிலின் கரையிற
குடங்கிய தென்னை,
தூறல் மழையிற
சிணுங்கும் ஓலை.

பகலில் வேலை
இரவிற காவல்
வெற்றிலை கிழித்துச்
சப்புத லோடு
நித்திரை யில்லா
நீண்டவுழைப்பு
நடுநிசியோடு
களையும்.

இன்றும் அந்தக்
குடிலும்
குடங்கிய தென்னையும்
கூனல் மனிதனும்
எங்க ளுநின்
இறவா வரங்கள்.

சபா. ஜெயராசா

சட்டமும் சுரண்டலுக்கோர்

சாதனமோ....!

'பரிபூரணன்'

மலைகளின் உறக்கம்
கலைந்துவிடாமல் அவள் மீது
போர்த்தி இருந்த கருந்துகிலை
மெல்ல மெல்ல இழுத்துக்
கொண்டிருந்தாள் காலங்கள்.
விடிந்தும் விடியாத இளங்காலைப்
பொழுது; அழுத்தித் துடைத்த
ஆடியைப் போல் பளிச்செனத்
தெரிநிறது மலைநாடு. குளித்த
சுர உடையுடன் வெடவெடத்து,
நிற்கும் மரக்கூட்டங்கள். மலைச்
சிகரங்களில் புகை கக்கிக்
கொண்டு நிற்கும் தொழிற்சாலை
கள், பள்ளங்களில் பாற்கடலாக
நிறைந்து கிடக்கும் பஞ்சு மேகங்
கள். ஜில்லென்று தவழ்ந்து
வந்து முகத்தில் மோதியடிக்கும்
வாடைக்காற்று.

இவை ஒன்றையும் லட்சியம்
செய்யாமல் அவசர அவசரமாய்
பெறட்டுக் களத்திற்கு ஓடிவந்த
பெரிய கங்காணி திகைத்து நின்
றார். வேட்டிகளைப் போர்த்திக்
கொண்டும் கைகளைக் கட்டிக்
கொண்டும் குளிரில் நடுங்கிய
படியே முட்டு முட்டாக நிற்கும்
தொழிலாளர்கள் ஒருவரையும்
காணவில்லை. தனக்கு முன்ன

தாகவே வந்து குழுவியிருக்கும்
அவர்களைக் காணவில்லை. பனி
நீரை சொட்டுச் சொட்டாக
எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் அந்
தப் பெரிய மரங்கள் அவரைப்
பரிதாபமாகப் 'பார்க்கின்றன'.
பெறட்டிற்கு ஓடிவரும் குறுக்குப்
பாதைகளை மாறி மாறிப் பார்க்
கிறார். அவைகளில் ஆட்கள் ஓடி
வரவில்லை. மலையகம் ஆழ்ந்த
அமைதியில் அமிழ்ந்து கிடக்
கிறது. நேற்று மாலை அந்த
மாணிக்கம் கூறியவற்றை அலட்
சியம் செய்தது இவ்வளவு பார
தூரமாகிவிடும் என்று அவர்
எண்ணவில்லை. தான் இங்கே
தன்னந்தனியாய் நின்றுகொண்
டிருப்பதை யாராவது கண்டு
விட்டால்..... சே, எவ்வளவு
கேவலம். வந்த சுவடே தெரி
யாமல் திரும்பிச் சென்று கொண்
டிருந்தார். அவருடைய மனம்
நேற்று மாலை நடந்த நிகழ்ச்சி
களையே எண்ணி எண்ணி குழம்
பிக் கொண்டிருந்தது. அப்படி
என்றால் இன்று ஒரு வரும்
வேலைக்கு வரப்போவதில்லை என்
பது உண்மையாகி விட்டது!
தனது இருபதுவருட அனுபவத்
திலே நம்பமுடியாத ஒன்று!
ஆனால் நடந்துவிட்டது! தன்னு
டைய சக்தியை மீறி ஏதோ
ஒன்று நழுவிச் சென்றுவிட்டது.
இடுக்கிய கம்கட்டில் இருக்கும்
செக்ரேலின் மகத்துவத்தையும்
மீறி — விரவிடுக்கில் பிடித்திருக்
கும் தனது பேனையின் சக்தியை
யும் மீறி ஏதோ ஒன்று கைகளை
விட்டு நழுவிச் செல்வதாக
உணர்ந்தார்.

'தொரகிட்ட சொல்லி இந்த
ஆளுகளுக்கு எல்லாம் பேரு
போடலன்னு நாங்க லேபர்
போட்ல வழக்குப் போடுவோம்!
நானாக்கி இந்த ஆளுக வேலைக்கி
வருதான்னு பாப்போம்' நேற்று
மாலை பெயர் போடும் இடத்தில்
மாணிக்கம் கூறியவைகள் மீன்

டும் மீண்டும் அவர் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. இந்த விஷயங்களை எல்லாம் துரையிடம் போய்க் கூறி அவர் தன்னுடைய நிர்வாகத் திறமையை குறைவா எடை போட்டு விடக்கூடாது என்று நினைத்து 'தொரையிடம் கூறுவேன். பேர் போட மாட்டேன்' என்று பயமுறுத்தினார். ஆனால் அதெற்கெல்லாம் பயந்த காலம் என்றோ மலையேறிவிட்டது. இனி மேல் துரையிடம் கூறிவிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இனி மேல் நடக்கப் போகும் விளைவுகள் அனைத்திற்கும் தாமதான் காரணமாகி விட்டேனோ என்று தன்னைத்தானே பரிசீலனை செய்து கொண்டார். துரையிடம் கூறினால் என்ன நடக்குமோ என்ற பயமும் பதட்டமும் பிடரியை பிடித்து உலுப்ப ஆபீஸை நோக்கி ஓடுகிறார்

✱

இரண்டே 'டிவிஷன்' உள்ளது அந்த இராணிமலைத் தோட்டம். அந்தத் தோட்டத்துத் தர்பார் நாடகத்தில் பெரிய கங்காணிதான் ராஜபாட். தொழிலாளரின் குடும்பப் பிரச்சனை தோட்டு கொலுமண்டபம் வரை செல்லும் வேலைக்காட்டுப் பிரச்சனைவரை எல்லாவற்றிலும் நுழைந்து வருவார். துரைமார் போடும் சட்டங்களை எல்லாம் தூக்கிக்கொண்டு வந்து தொழிலாளர் மீது சுமத்துவதும் 'பாலுக்கும் காவலாய் பூனைக்கும் தோழனாய்' இருதரப்பிலும் நடந்து கொள்வது அவரது பழக்கம். இரண்டு பக்கமும் தனக்கு ஆதாயம் இருக்கவே நடந்து கொள்வார். அது அவரின் திறமை. நிர்வாகம் தனது இலாபத்திற்காகக் கொண்டு வரும் சட்டங்களை எல்லாம் ஊசியாக நின்று தொழிலாளர்களின் உடலுக்குள் செலுத்தி துரை

யின் நல்லெண்ணிக்களைச் சம்பாதித்துக் கொள்வார். அதற்காக மக்களைப் பலியிடவும் தயங்க மாட்டார்.

தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக உருவான ஒரு சட்டத்தை பலமிழக்கச் செய்து அச்சட்டத்தைக் கொண்டே மக்களின் உழைப்பினைச் சுரண்டி வந்தது நிர்வாகம். நிர்வாகத்தின் முதலாளித்துவ சுரண்டலை மக்கள் அறியவில்லை. அவர்களின் அறியாமையே நிர்வாகத்தின் மூலதனம். அந்த மூலதனமும் பெரிய வரின் ஒத்துழைப்பும் துரைக்குக் கைகொடுத்தது. மாணிக்கம் போன்ற இளைஞர்கள் கிந்தித்தார்கள். தங்களுடைய உழைப்பும் ஊதியமும் சுரண்டப்படுவதை — சுரண்டப்பட்டுக் கொண்டதை உணர்ந்தார்கள். பெரிய கங்காணி தூக்கிக் கொண்டு வந்த சட்டத்தை அவர் தலையிலே வைத்துக் கட்டி திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். செய்வதறியாமல் திகைத்த பெரியாணி ஓட்டமும் நடையுமாக ஆபீஸிற்கோடு கிறார்!

2

எங்கோ தூரத்தில் இருக்கும் 'ஸ்டோரில்' ஊதப்படும் சங்கொலி இரையும் கொகுவாக வந்து காதுக்கு நுழைகிறது. ரோட்டிலே நிற்கும் கங்காணிகைக்கடிகாரத்தை திருப்பிப் பார்த்துக் கொண்டே 'எல்லாம் கொழுந்து நிறுக்க வா' என்று ஒரு காட்டுக் கத்தல் போட்டு விட்டு கோவிலை நோக்கி நடக்கிறார். கைகளிலிருந்த கொழுந்துகளை கூடைக்குள் போட்டு விட்டு தேயிலை வாதுகளைப் பிடித்துக் கொண்டே வறக்கட்டுகளில் மெதுவாக அடிவைத்து இறங்கி கான்களை குதித்துத் தாண்டி ரோட்டிற்கு இறங்கி கோயில்

மடுவத்தை நோக்கி நடக்கின்றனர் பெண்கள். கூடையின் பாரத்தை குனிந்த முதுகில் தாங்கிக்கொண்டு பெண்கள் வரிசை வரிசையாகச் செல்கின்றனர்.

கோவில் மடுவத்தில் கொழுந்து நிறுப்பதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாக்கு வேலைசெய்யும் ஒருவன் பண்டாரத்தின் வீட்டு ஸ்தோப்பில் சுருட்டிக்கிடக்கும் பெரிய படங்கைக் கொண்டு வந்து விரிக்கின்றான். மடுவத்து உத்திரத்தில் பெரிய தராசை கட்டித் தொங்கவிடுகிறான். பெரிய வட்டமான மூங்கில் தட்டுக் கூடையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து தராசில் கோத்து விடுகிறான். மார்பளவு உயரம் இருக்கும் ஒரு சாய்வுமேசையைக் கொண்டு வந்து மடுவத்துத் தூண் அருகில் வைக்கிறான்.

கொழுந்துப் பெண்கள் வரிசையாகக் கூடையை இறக்கி வைத்துவிட்டு தலை வேட்டியை எடுத்து முகத்தை துடைத்து விட்டு மீண்டும் தலையில் போட்டுக் கொண்டனர். குனிந்த படியே கொழுந்தாய்ந்த படியால் புண்ணை வலியெடுக்கும் உடலிலுள்ள அத்தனை நரம்புகளுக்கும் சற்று இகமாக இருக்க உடலை நிமிர்த்தி லேசாக முறுக்கி விடுகின்றனர்.

'நட்ட மரமாட்டம் நிக்காம முத்தெல காதுமுடிச்சி கெடந்தா பொறுக்கி எடு' என்று கங்காணி கத்துகிறான். பெண்கள் குனிந்து கூடையைக் கிண்டுகிறார்கள்.

'இங்க பாருட ஏவுட்டு வெரல... என்னமா வெடிச்சி கெடக்கு..... சரியான மாதிரி எரியுது.....!'

'எனக்கு இப்ப எல்லாம் எரியாது. கொச்சிக்கா அரைச்சி வழிக்கயிலதான் எரியும்'

'இன்னேக்கு நாப்பது கிலோவுக்கு தானும் பேரு...'

'ஆமா நேத்தே சொல்லிர்ல நாப்பது கிலோவுக்கு மேல எடுத்திரனுமனி...'

'கொழுந்து எடுக்க முடியாத ஆளுகல எல்லாம் வரவேணுட்டாக...'

'மாணிக்கண்ணே காலையிலே சொல்லிற்சிசி எப்பவும் போல பதினஞ்சு கிலோ எடுக்கன்று. கூட எடுக்க வேலும்னு சொல்லிச்சி...'

'பேரு போடலன்னு என்னு செய்யிறது'

'எல்லாருக்கு மே பேரு போடாம இருந்திருவாங்களா'

'இஞ்ச புள்ள... என்ன வளவளன்று பேசிகிட்டு... பேசாம குனிஞ்சி முத்த எலகலை பொறுக்கு' கங்காணியின் கத்தல் குறுக்கிடுகிறது.

அப்பொழுது பெரிய கங்காணி கொழுந்து நிறுத்துப் பெயர்போட வருகிறார். எல்லாரும் அமைதியாய் கூடைகளைக் கிளரிக் கொண்டிருக்கிறனர். பெரிய கங்காணி மடுவத்துத் தூணில் வசதியாகச் சாய்ந்து கொண்டு சாய்வுமேசையை அருகில் இழுத்துப் போட்டு அதன் மீது 'செக்ரேலை' விரித்து வைத்துக்கொண்டார்.

'கங்காணி கொழுந்து கொண்ட' என்று கத்தவும்; வரிசையில் நிற்கும் முதலாவது பெண் கொழுந்தைக் கொண்டு வந்து தராசில் கொட்டுகிறாள். கோணல்மாணலாக ஆடிக் குதிக்கும் தராசைப் பிடித்து நிறுத்தியபடி அவளை ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு தராசை உற்றுப் பார்க்கிறாள்.

ஒரு சிறிய துண்டில் கொழுந்து நிறையைக் குறித்து

அப்பெண்ணிடம் கொடுத்து விட்டு மற்றக் கூடையை நிறுக்கிறான். துண்டை வாங்கிக் கொண்டவன் அதைக் கொண்டு போய் பெரிய கங்காணியிடம் மிகவும் மரியாதையுடன் இரண்டு கைகளாலும் கொடுக்கின்றான். பகல் எடுத்த கொழுந்து நிறுவையுடன் இதையும் கூட்டிப்போட்ட கங்காணி திடீரெனக் கத்துகிறார்.

‘என்னது இருவத்தஞ்சி கிலோதானா.....! நேத்தியே சொன்னேன்ல நாப்பத்திஐந்து கிலோவுக்குத்தான் பேருன்னு... படிச்சி படிச்சி சொன்னேன்... ஒனக்கு பேரு கெடையாது’

அவள் தயங்கித் தயங்கி நிற்கிறாள். அதற்குள் மற்றப் பெண் துண்டின் வருகிறாள்.

‘வெலகுன்னு வெலகு..... மத்த ஆளுக்கு பேரு போடனும்’

அடுத்தவர் நாப்பத்திஐந்து கிலோவுக்கு அதிகமாக எடுத்திருப்பாள் என்ற எதிர்பார்ப்பில் ‘பாத்தியா இந்தாளு அம்பது கிலோ எடுத்திருக்கு’ என்று அவளிடம் கூறும் ஆவலில் துண்டை விரைவாக வாங்கி செக்ரேலில் பதிந்தார். அவருக்கு ஏமாற்றம்: ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அதே காட்டுக் கத்தல்: நாப்பத்திஐந்து கிலோவுக்குத்தான் பேரு என்று கூறி ஒனக்கும் பேரில்லை என்ற பல்லவியைப் பாடி சரி ஒதுங்கு என்று முடிக்கிறார்.

தான் எதிர்பார்த்த அளவு கொழுந்தை யாரும் எடுக்காமல் போகவே செக்ரேலை ‘டப்’ பென்றுகோபத்தோடு முடிவிட்டு பேனுவை கோட்டினுள் திணித்துக் கொண்டார்.

கொழுந்து நிறுத்ததும் நிறுக்காததுமாய் வெற்றுக் கூடைகளைத் தூக்கி தலையில்

வைத்துக் கொண்டு குதித்தோடும் பெண்கள் இன்று ‘பின்னிப் பின்னி’ நிற்கின்றனர்: அவர்களைப் பார்க்கப் பார்க்க பெரிய கங்காணிக்குக் கோபம் தலைக் கேறுகிறது.

‘இன்னக்கி என்ன கேடா வந்திரிச்சி ஒங்களுக்கெல்லாம்... நேத்தே சொன்னேன் நாப்பத்திஐந்து கிலோ எடுத்தாத்தான் ஒன்னரை பேரு போடுவேன்னு: பாவமன்னு தொரை போயாவுக்கும் வேல குடுத்து ஒன்னரை பேரு போடச் சொல்லுராறு. நீங்கல்லாம் என்னடான்ன ராங்கி’ பன்னுரது...!’

‘போன மாசம் வேல இல்லாம முன்னுப் பேரும் நாலு நாப் பேரும் போட்டது: அறிவு இல்ல. அரிசி மாவுக்கும் சம்பளம் இல்லாம செக்ரேல்ல கடன் வச்சிட்டு ஒரு ருவாயும் ரெண்டு ருவாயும் வாங்கினது லெக்க மில்ல. வேல குடுத்தா ஒழுங்கா செய்யனும்’

அப்பொழுது மாணிக்கமும் மற்றும் சில இளைஞர்களும் கோவிலை நோக்கி வருவதைக் கண்ட பெரிய கங்காணிக்கு எரிச்சல் பற்றிக்கொண்டு வருகிறது: ‘இவனுக்கு பேரு போடுற எடத்தில் என்ன வேல’

மாணிக்கமும் மற்றவர்களும் கோவில் மடுவத்திற்கு வந்ததும் கூட்டத்தில் சலசலப்பு எழுந்து மடிக்கின்றது. பெண்களுக்கு சற்று உற்சாகம் ஏற்படுகிறது. பெரியாணி தொடுவானையே வெறித்துப் பார்த்தபடி அலட்சியமாக நிற்கிறார்: கூட்டமாக நிற்கும் பெண்களை நோக்கி ‘கொழுந்து நிறுத்தாச்சில்ல..... பின்ன போவாம ஏ நிக்கிறிங்க’ என்று கேட்கிறார்.

‘பெரியவரு பேரு போட மாட்டேங்கிறு’ என்று ஒருத்தி

கூட்டத்தில் ஒளிந்தபடி கூறுகிறாள்:

மாணிக்கம் பெரியாணியைப் பார்க்கிறான். பெரியாணி கோபத்தோடு திரும்பிப் பார்க்கிறார். ‘நேத்தே சொன்னேன். படிப்படியாச் சொன்னேன்..... நாளைக்கு ஒன்னரை பேரும் நாப்பத்திஐந்து கிலோ கொழுந்து எடுக்கனும்னு. இன்னுக்கு என்னடாளு இருவதும் முப்பதும் எடுத்துகிட்டு வந்திருக்காக..... ஒன்னரை பேரு போடமுடியுமா? இல்ல தெரியாமத்தான் கேக்கிறேன்’

‘ஒன்னரைப் பேரு போட ஏலாட்டி ஒரு பேர போடுங்களேன்’

‘இன்னுக்கு என்ன நாளு: இல்ல என்ன நாளுன்னு கேக்கிறேன். போயா நாளு. போயாவுக்கு வேல கொடுத்தா ஒன்னரைப் பேரு போடனும். அதான் சட்டம். அதுகூடத் தெரியாம வக்காலத்து வாங்க வந்திட்டாக வக்காளத்து’

‘போயாவுக்கு வேலசெஞ்சா ஒன்னரை பேரு போடனுமோ’

‘ஆமா அதுதான் சட்டம்’

‘அதுக்காக நப்பத்திஐந்து கிலோ எடுன்னு எந்தச் சட்டத்தில் இருக்கு!’

குண்டுகியால் குத்தியது போல நருக்கென்று திருப்பிப் பார்க்கிறார் பெரியவர்.

‘ஓஹோ... சட்டம் பேசறீகளோ சட்டம்! அப்ப சட்டம் பேரு போடும் பாப்பம்’

‘ஆமா சட்டந்தான் பேரு போடும். சட்டப்படி இருபது கிலோவுக்குப் பேரு போடனும். மேலதிக நெறைக்கு மணிக்காக பதியனும் தெரியுங்களா சட்டம்’

‘நாங்க சட்டம் பேசலாமா! நீங்க பேசலாம்: நீங்க பேசினு

சட்டமா இருக்கும்: நாங்க பேசினு ருங்கியாயிருக்கும்!’

மாணிக்கத்தின் தோழர்கள் ஆளுக்கொருவராய் பெரியவருடன் சாடுகின்றனர்: அவர்களை பேசாமலிருக்கும்படி கையமர்த்தி விட்டு மாணிக்கம் பெரியவரிடம் கூறுகிறான்.

‘இந்த ஆளுக எல்லாம் அம்பது ருத்தலுக்கு கொறையாம கொழுந்து எடுத்திருக்காங்க. பேருக்குப் போக மீதிக்கு மணிக்காக போட்டிருங்க. அதுதான் நாயம் சட்டம்’

‘அடேயப்பா நீங்க எனக்கு யோசனை சொல்லிக் குடுக்கிறீகளே... முப்பது கிலோவுக்கு ஒன்னரை பேரு போட ஏலுமா! இல்ல ஏலுமாங்கிறேன். தொர ரொம்ப மனத்துக்கிருவாரு: நாளைக்கு எடுக்கிற கொழுந்தையும் சேர்த்து ஒன்னரைப் பேரு போடுறேன்’

‘அதா நடக்காது’

‘ஏன் நடக்காதுங்கிறேன்’

‘ஏன இன்னுக்கு நீங்க பேரு போடலன்னு நாளைக்கு இந்த ஆளுக மலைக்கு வராது!’

வராதா... வராட்டி தோட்டம் முடிப்பொயிரும். ஒங்க வயிறதா காஞ்சி பொயிரும்’

‘இதா ஒங்க முடிவா..... பேரு பேர்டாம இந்த இடத்த விட்டு பொயிர ஏலுமா ஒங்கலால் ஒருவன் ஆட்களை ஒதுக்கித் தள்ளியபடி கங்காணியை நோக்கிப் பாய்கிறான். அவனை இழுத்து அடக்கிய மாணிக்கம் கங்காணியை நோக்கி ‘சட்டப் படி வேல செஞ்ச ஆளுகளுக்கு பேரு போடலன்னு நாங்க லேபர் கோடல் பேசிக்கிறோம்’ என்கிறான்.

பெண்கள் பயந்தபடியே பெரியவரையும் கங்காணியை

யும் மாறி மாறிப் பார்க்கின்றனர்:

“ஓகோ அவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்தாச்சு. தொரகிட்ட சொல்லி ஒணக்கெல்லாம் வேல நிப்பாட்டேறோ இல்லையான்னு பாரு” கூட்டத்தை நோக்கி பிரம்பை ஆட்டிக் காட்டிய படியே மடுவத்தை விட்டு இறங்கி கோபமாக நடக்கிறார் பெரிய கங்காணி.

“பெண்களிடையே சலசலப்பு ஏற்படுகிறது. மாணிக்கமும் நண்பர்களும் பலமாகப் பேசிக் கொள்கின்றனர். அப்பொழுது ‘ட்றக்’ வந்து கொழுந்துச் சாக்குகளை ஏற்றிச் செல்கிறது.

“ஒன்னரை பேருதான் போடுறார்களே! கூட கொழுந்துதானே எடுக்கணும்”

“இப்ப ஒன்னரைப் பேரும் ஒரு பேரும் இல்ல”

“இனிமே போயி எப்ப அருசி தீட்டுறது. எப்ப தண்ணி வெண்ணி காச்சிறது”

ஆட்கள் பொறுமை இழக்கின்றனர். மாணிக்கம் அவர்களை நோக்கி ‘அட பொறுங்க ஆளுகளா கொஞ்சம் பொறுங்க. அப்பிடி ஒடி ஒடி பொழச்சி என்னு கோட்டய கட்டிப்புட்டிங்க. காலம் பூராவும் எழவுக்கு மாறடிச்சதுதான் மிச்சம். ஒரு நாளைக்காச்சும் கொஞ்சம் நேரத்த பாக்கம் எதித்து நின்னா தான் சரிவரும். வேல விட்டது ஒடி சோத்தாக்கி சாப்பிட்டுட்டு ஒடியாந்து வேல செஞ்சி கிட்டே இருந்தா குந்தக்கூட நேரமில்லாம் செக்கு மாடு கணக்கா இன்னமும் கீழே இருக்க வேண்டியதுதான்.

“இன்னக்கி போயா நாளு: நமக்கெல்லாம் வீவு நாளு: ஓய்வா வீட்ல இருக்கணும்: ஆனா ரவுனு பிந்துது. கொழுந்து முத்திரும் அப்பிடின்னு வீவு நாளைலேயும் நம்மன வேல

செய்யச் சொல்லுரதால கூட அரசு சம்பளம் கொடு’ன்னு அரசாங்கம் சொல்லுது. அதான் ஒன்னரை பேரு. ரூயித்து கௌமை போயி ஒரு தந்தி அடிக்கணும்னா தவாலாயிலை ‘டபல் சார்ஸ்’ தான் கட்டணும் இல்லையா ஏன்... வீவு நாளைல வேல செய்யணும் கிறதுக்காக ‘டபல் சார்ஸ்’ தான் கட்டேனே: ரெண்டு தந்தி அடின்னு சொல்லு பாப்பம். இலுத்து அறைவான். ஆனா இங்க ஒன்னரைப் பேருக்கு என்ப ருத்தல எடும்பா, நீங்க எடுத்துகிட்டு வாங்க. அப்படினா அந்தச் சட்டத்தால நமக்கு என்னு பிரயோசனம். சட்டத்தால நம்மல வேல வாங்கிக்கிறோ. எத்தனை ரூயித்துக் கெழமை வேல செஞ்சிருக்கீங்க: இப்படியே யோசிச்சி பாத்தீங்களா!”

பெண்களுக்கு ஏதோ விடுகதை விடுப்பது போல இருக்கிறது. சிலர் மாணிக்கத்திடம் நெருங்கி வருகின்றனர். ஒருவித ஆதரவு உணர்ச்சியுடன் சிலர்களைத் தட்டி தாவாயில் வைத்துக் கொள்கின்றனர். “என்ன அநியாயமடி” என்ற படி.

“இன்னக்கு பேருயோடாட்டி என்ன செய்யிறது”

“பேரு போடாம இருக்க ஏலாது” சட்டப்படி பேரு போடாட்டி குத்தம்.

“நம்ம தலவரு கூட இதப் பத்தி சொல்லல தானே!”

“தலவருக்கு லேசா கங்காணி வேல கொடுத்து வைச்சிருக்கா னுக்களே ஏன் சொல்லுறாரு.

“கோடலீக் காமபுதானே கொலத்துக்கு நாசம்” நம்ம கைய எடுத்து நம்ம கண்ணையே குத்திடுவானாக. நீங்க எல்லாம் காலயில பெறட்டுக்கு வர வேணும்: நாங்க சொல்றவரை”

பெண்கள் அரை மனதுடன் ஏதேதோ பலமாகப் பேசிய படி கூடைகளைத் தூக்கி தலையில் வைத்துக் கொண்டு மெதுவாக நடந்து செல்கின்றனர். கோயில் மடுவம் வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றது. சிதறிய கொழுந்துகள் திப்பி திப்பியாகக் கிடக்கின்றன. தொடுவானம் சிவக்க சூரியன் மலையின் வயிற்றிற்குள் மறைந்து கொண்டான். மாலை யின் அமைதியும் மனங்கவர்குளிர்ச்சியும் மலையகம் எங்கும் பரவிக்கொண்டிருந்தது.

★

பங்களாவைவிட்டு வெளியே வந்த பெரியதுரை ‘போர்டிகோ’ அரைகவற்றில் வைக்கப்பட்டிருந்த பூந்தொட்டிகளில் இருக்கும் ‘அண்டிரியம்’ செடிகளை ரசித்துக் கொண்டு சற்று நேரம் நின்றார். பொன்னாக மின்னும் இளம் பச்சை தேயிலை மலைகள் மீது சூரிய கதிர்கள் இன்னும் பாயவில்லை. மெதுவாக சிகரட்டை ரசித்துப் புகைத்துக் கொண்டிருந்த துரை பெரிய ‘கண்காணி’ அவசரமாக வருவதைக் கண்டு ஏதேதோ சிந்தித்து குழம்பிக் கொள்கிறார். அரையைக் கண்டதும் மிகவும் பணிவுடன் மரியாதையையும் வலிந்து வரவழைத்துக் கொண்டே ‘சலாம்’ செய்கிறார். பெரியவரின் அவசர விஜயத்தை அறியும் ஆவலில் என்ன விஷயம் என்று அமைதியாகக் கேட்கிறார்.

ஒன்றரைப் பெயருக்கு அதிகமாகக் கொழுந்து எடுக்க வேண்டாம் என்று மாணிக்கமும் சிலரும் தொழிலாளரைத் தூண்டி விட்டிருப்பதாகவும், தான் சொன்னதையும் கேளாமல் தொழிலாளர் வழமை போலவே கொழுந்தெடுத்திருந்ததையும், தான் பெயர் போட மறுத்து விட்டதையும் மாணிக்கம் தொழில் கோட்டில் வழக்குப்

போடப் போவதாக பயமுறுத்தியதையும் அதனைத் தொடர்ந்து இன்று யாரும் பெறட்டிற்கு வராததையும் மிகவும் பதட்டத்துடனும் பயத்துடனும் கூறி முடித்தார். பசங்கம்பளத்தை போர்த்தியபடி எழுந்து மடிந்து கிடக்கும் மலைகளை வெறித்துப் பார்த்த வண்ணம் யோசித்துக் கொண்டிருந்தார் துரை: தொந்தி கலங்க உடல் நடுங்க நின்றிருந்தார் பெரியவர். நீட்டிக் கொண்டு போகும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் அதன் அமைதியை, கனத்தை. தாள முடியவில்லை அவரால். வெடுக்கென்று பெரியவரைப் பார்த்தார் துரை. “உனக்கு ரொம்ப வயசாகிப் போச்சு இல்லியா!”

துரையின் சம்பந்தமற்ற பேச்சினால் பெரியவர் குழம்பிக் கொள்ளும் முன்பே துரை தொடர்கிறார். “அதான் ஆட்களிடம் வேல வாங்க முடியல ‘லேபர் கண்ரோல்’ இல்லை... ஆல்ரைட்” “என்னுடைய மெனேஜ்மண்ட் ஸ்ட்ரைக் என்ற பேச்சே வரக்கூடாது. ஆட்களுக்கு பெயரை போட்டுட்டு இன்னக்கு வேலைக்கு வந்திடச் சொல்லிடு. ஓகே... மாணிக்கம், அவனை ஒபிசிற் கு வரச்சொல்லு. நான் ‘ஜனவச’த்துக்கு எழுதிர்ரேன்: நீ ‘ரிட்டையர்’ ஆகிக்கொள்!” அலட்சியமாக அவரைப் பார்த்து விட்டு கடைசியாக ஒருமுறை அந்த உயரக சிகரட்டை இழுத்து விட்டு காலடியில் போட்டு நசுக்கிவிட்டு மீண்டும் பங்களாவிற்குள் நுழைந்து கொண்டார். தனியே விடப்பட்ட பெரியவர் ஏதேதோ எண்ணிக் குழம்பியபடி மாணிக்கம் வீட்டை நோக்கி நடையைக் கட்டினார். முடிவைக்கப் பட்டே இலாபம் சட்டித்தந்த இரகசியம் அம்பலமான ஆத்திரம் துரையை அதிர வைத்தது.★

வருக!

நீ போன பாதையிலே
நான் போக வேண்டுமென
நீண்டநாள் தொட்டு
நினைவூட்டி வந்துள்ள
என்இனிய நண்பா,
இதயத்தைக் கூறுகிறேன்!

உன்னுடைய பாதை
உவப்பென்றே கூறுகிறாய்
என்றாலும் என்னால்
இசைந்தப் பாதையிலே
செல்ல மனம் இல்லை!
சிறந்தவழி வேறுளதே!
அந்த வழியே,
அகம் விரும்பிச் செல்கிறது!

முந்தையர்கள் நோயில்
முடைபட்டுச் செத்தார்கள்!
இன்றும் அதுபோல
எத்தனைபேர் சாகின்றார்!

இத்துயரம் இங்கே—
இனித்தொடரா மார்க்கத்தை
உன்னுடைய பாதை
உரைக்கவில்லை! ஆதலினால்
அவ்வழியே செல்வதற்கு
ஆசை சிறிதுமில்லை!

செக்கச் சிவந்தவழி
செல்வந்தர் ஏழையெனப்
பேதமிலா நல்லுலகைப்
பேணும் இனியவழி
'மாரீக்ஸ்', 'லெனின்', 'ஏங்கல்ஸ்'
படைத்த புதியவழி
, அங்கேபார் செல்கிறது!
அவ்வழியே நம்வழியாம்!

கல்லுக்களும், முள்ளுக்களும்
காட்டு விலங்குகளும்,
தொல்லைதரல் கூடும்
தொடர்ந்தோம் பெருவழியில்!
சோர்ந்து; திரும்பி:
சுயநலத்தைப் பேணும் நாம்!
கொள்கை வழியே
குதித்து நடக்கின்றோம்!
எங்கள் வழியை
இடைமறித்து
ஆபத்துக் காளாக வேண்டாம்!
இவ்வாசைவழி வந்திடுநீ!

முடிசடாட்சரன்

மிக்ஹெய்ஸ் துதின் ஒரு போர்வீரர் — கவிஞர்.
60 வயதான இந்த லெனின் கிராட் வாசியின்
இளமைப் பராயம் இரண்டாவது உலகப்போரில்
கழிந்தது. இவர் போர் முனையில் கடமையாற்றும்
போதுதான் அவரது முதல் கவிதைத் தொகுதி
வெளியானது; எழுத்தாளர் சங்கத்தில் துதின்
உறுப்பினரானதும் அப்போதுதான்.

எமக்குள்ளது ஓர் உலகம்!

மிக்ஹெய்ஸ் துதின்

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், நான் பாடசாலைக்குச் சென்ற
போது எனது முதலாசிரியர் எமக்குச் சொல்லித்தந்த பாடல்
இது:

சுதந்திர வேட்கை நம்மைச்
சுட்டெரிக்கும் கணப் போதில்
நலந்தரு நிதியை நாம்
நமதுள்ளம் ஏற்கும் கணப் போதில்
நமதாத்மா ஜனிக்கின்ற
நல்லுணர்வு யாவையும்
எமதன்னை மண்ணுக்கே
இனிதாய் அர்ப்பணிப்போம்.

புஷ்கினுடைய இந்த வரிகள் அன்று தொட்டு எனது நெஞ்
சிலும் சக மாணவர்களது பெஞ்சிலும் என்ருமே அழிக்க முடி
யாத வகையில் பதிந்து விட்டன. இவை தாம் என்னிடத்தில்
நீதி நெறிக் கருத்துக்களைப் பரதிபலித்தன.

எனது தலைமுறையினர் தாங்கள்தின் பால் கொண்டுள்ள வில்
வாசத்தை வெறும் வார்த்தைகளால்ல, செயலின் மூலம் நிரூ
பிக்க வேண்டும். யுத்தகாலக் கவிஞர்களும் போர் வீரர்களாக
விருந்தனர். எனது நண்பரான லெனின்கிராட் கவிஞர் செர்ஜி
ஓர்லொவ் யுத்தத்தின்போது டாங்கியை ஓட்டிச் சென்றார். யுத்
தம் அவரது இதயத்தில் மட்டும் தனது தழும்பைப் பதிக்கவில்லை;
அவரது முகத்தையும் தழும்பாக்கிவிட்டுச் சென்றது.

பாஸிஸத்தை எதிர்த்துப் போராடும் ஒரு பிரஜையினதும்
கவிஞனதும் பிரதான பணியை நாம் செய்து முடித்தோம். அந்த
நேரத்தில் எமக்கு இது மிக உயர்ந்ததொரு நெறியாக இருந்தது.
சில காலத்துக்கு முன்னர் முன்னாள் மாலுமியான டெனிஸ்க்ளோ
வர் என்ற நியூஸிலாந்துக் கவிஞனைச் சந்தித்தேன். அப்போது
எம்மிடத்தில் எந்தவித வேறுபாடான மனவுணர்வுகளும் இருக்க
வில்லை. ஏனெனில் நாமிருவரும் முன்னர் போர்வீரர்களாக இருந்
ததுதான். இது எமது முதல் சந்திப்பாக இருந்தபோது நாம்
ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் மிக அபுதமாகப் புரிந்து கொண்டோம்.
போளவர் தமது கவிதை நூலை எமக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார்.
அதை மொழிபெயர்க்க எண்ணியுள்ளேன். தேசத்தின் தலைவிதி

யிலும் மகோன்னதமான மனித நேயக் கருத்துக்களிலும் தன்னை ஆயுதமாக ஈடுபடுத்தினால் தான் மெய்யான கவிதை மலரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தார்மிக உரிமை

ஒரு கவிஞன் கவிஞனாக இருப்பதற்குத் தார்மிக உரிமை உண்டு. இந்த உரிமை அவன் மக்களுக்கான பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதன் விளைவாக அவனுக்கு ஏற்பட்டது. மனித உறவுகளின் சிருஷ்டியையும் அழகையும் பாடுவதும் மறைந்து கிடப்பதையும் சாத்தானையும் இனம்காண்பதை கவிதையின் வரலாற்றுப் பணியாக நான் காண்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் படைப்புச் சுதந்திரமென்பது மிக உயர்வான அம்சமாகும். மனிதனிலிருந்து மனிதனை வேறு படுத்திவைக்கும் சகலவற்றிலும் தலையிடுவதற்கான சுதந்திரம் எனதுரிமையாகும். விரும்பியதை எழுதலாம் பேசலாம். நான் அதையே செய்கிறேன். ஆனால் எனது பணியைப் பொறுத்தவரை நான் பூரண பொறுப்புணர்வைக் கொண்டுள்ளேன். எனவே எனது பணி நல்லதற்கும் நீதிக்கும் சேவை செய்கிறது.

நீதிநெறிக் கருத்துக்களின் அடித்தளங்கள் ஒரேமாதிரியானவையேதாம். ஆனால் அவை புதிய அர்த்தத்தினால் நிறைந்துள்ளன. இன்று ஒரு பொதுமனிதனினதும் கலெஞ்சினதும் பணிகள் அகற்றவை. இளைய தலைமுறையினது பணியானது எம்மைக் காட்டிலும் சிக்கலானது.

அனைவருக்கும் உள்ளது ஒரு உலகே. இதை யுத்தங்கள், அழிவுகள் இறுதியாக மனிதனை கட்டவிழ்த்து விட்ட அழிவுச் சக்திகளிலிருந்து காப்பது எமது அனைவரினதும் முதன்மையான பணி.

வாழ்க்கையை ஒரு அற்புதமாக நாம் பாட வேண்டும். சமூக வாழ்வில் கலையானது வல்லமை மிக்க செல்வாக்கைச் செலுத்துகிறது. சூழலைப் பாதுகாப்பது பற்றி ஒரு விஞ்ஞானி எழுதுகின்றான். மனித நடவடிக்கைகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய நாசங்களை அவன் நினைப்பித்துக் காட்டுகிறான். ஒரு கலைஞனும் இதையேதான் செய்கிறான்; ஆனால் வேறொரு வழியில், அந்த வழியும் ஆற்றல் குறைந்ததல்ல. அவன் ஆத்மாவின் அடித்தளத்தைத் தட்டி வாழமுனைத்தின் அழகில் தன்னை இணைக்க வழிகாட்டுகிறான்.

1:0 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புஷ்கின் மறைந்தார். ஆனால் அவரது சொற்களான 'பிணக்குகள் மறைய பிணைப்பறும் குடும்பம்' என்பது இன்னமும் சர்வதேச பதாகையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்று விஞ்ஞானப் புனைகதை ஆசிரியர்களும் விஞ்ஞானிகளும் இப்பிரபஞ்சத்தில் வாழும் இதர நாகரீகங்கள் குறித்து ஏராளமாக எழுதுகிறார்கள். பூமியில் நமக்கிருக்கும் ஒரே நாகரீகத்தை முதலில் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். இது நடைபெற்றால் வாழ்க்கை எமக்குப் பெரும் வெகுமதியாகவிருக்கும். நாம் வேறுபாடுகளைப் பெரிதாக மதிக்காது. மனிதர்களின் அன்புணர்வை, அவர்களை மிக நெருக்கமாக்கக் கூடிய சாதனங்கள், வழிகளைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இக்கப் பணி பெரும் அரசியல்களால் மட்டுமல்ல இலக்கியங்களாலும் முடியும். ★

ஓர் அறையும்

ஒரு நிலவும்

துரை, மனோகரன்

'மேனை நீ இன்டைக்கு வேலைக்குப் போகேல்லையோ?'

அசதியாக அயர்ந்துபோயிருந்த ராசரத்தினத்தைப் பூரணம் கிழவி தட்டி எழுப்பினாள். அவன் போர்வையை இழுத்துத் தலைவரை போர்த்துக் கொண்டு மறுபுறம் புரண்டு, அனுபவித்துக் குறையில் நிறுத்திய நித்திரைச் சகத்தை மீண்டும் அனுபவிக்கத் தொடங்கினான். பூரணம் எதையெதையோ நினைத்துப் போர்வையைக் கழுத்து வரை நீக்கினான். அவனது நெற்றியையும், கழுத்தையும் அவளது வலதுபுறப் புறங்கை கொட்டுப் பார்த்தது.

'சும்மா இரனை'

போர்வையின் நீளம் மீண்டும் அவனது தலைவரை நீண்டது.

'மேனை, தலையை மூடிக்கொண்டு படுக்கக் கூடாது. உன்னை எத்தனைதரம் வடக்கை தலைவச்சுக் கொண்டு படுக்காதை என்று சொல்லுறான். ஏன் நீ புத்தகத்தினை படிக்கேல்லையோ?'

சாமத்திற் கூவ மறந்த அயல் வீட்டுச் சேவலொன்று, அப்போதுதான் விடிந்துவிட்ட மையை அறிந்துகொண்டது.

அந்தாளும் கிட்டத்தட்ட நாப்பது வருடத்துக்கு முந்தி உப்பிடித்தான் எழும்பாம்பு படுத்திருந்து. ஒரு அசுமாட்டமும் இல்லாமல்லவே ஊரிலே முந்தியிருந்த கொட்டில், வாங்கிலை படுத்திருந்தது! ஐயோ, நான் வந்து தட்டி எழுப்பிப் பார்த்த பிறகல்லோ.....

என்றை பிள்ளையும் இல்லாட்டி, இந்த ஒரு அறைக்கிள்ளை கிடந்து நான் என்னத்தைச் செய்யிறது?

'மேனை, எழும்பன் ராசா'

'எனைய..., இன்டைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமையில்லேனை?'

'ஓ, சொன்னாப்போலை நான் அயத்துப்போனன், ராசா..... ஏன் நேத்து முந்தநாளும் நீ போகேல்லைத்தானே?'

உவன் கைக்குழந்தையாய் இருக்கேக்கையே அந்தாள் போட்டுது. தேப்பனைப் படத்திலே தானே பிள்ளை பாத்திருக்கிறான்.

ராசரத்தினத்தின் நித்திரையில் குழப்பம். போர்வை நீக்கி, அதற்குள் கழன்றிருந்த சாரத்தை லபக்கென்று கைப்பிடிக்குள் சிக்கவைக்கும் பெரு முயற்சி. சாரத்துள் தனது

அரையுடலை வகையாக மாட்ட வைத்துக் கொண்டான். கை விரலொன்றை மூக்குத் துவா ரங்களினுள் நுழைத்து, அவற் றுக்குக் காலைப் பயிற்சி அளிக் கப்பட்டபின், நிலத்தில் விரிக் கப்பட்டிருந்த பாய்க்கும் அவ னுக்கும் தொடர்பு அறுந்தது.

‘நான் இல்லாட்டி நீ என்ன செய்யப் போறியோ தெரியாது’

கிழவியின் பெரிதான புறு புறுப்பு. அவனது படுக்கையைச் சுருட்டி. அந்த அறையின் ஒரு மூலையில் வைத்துவிட்டு, சமை யலறையாகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்த அதே அறையின் இன் னொரு மூலைக்கு வந்து, எரிந்து கொண்டிருந்த அடுப்பை ஒரு முறை ஊதிவிட்டான். சுடுநீர்ப் பாளை கொடுத்தது.

உவன்ரை வயசுக்கு இந் நேரம் நான் மூண்டு நாலு பேரப்பிள்ளையனைக் கையிலை வச்சிருக்க வேண்டியான் அல்லே! ம்.....

தேநீர் தயாரானது. சீனிப் பேணியை எடுத்துப் பார்த்த போது, அதற்குள் சீனியைவிட நுள்ளான்களே அதிகமாக உலா வின. கண்பார்வை குறைந்த பூரணம், நுள்ளான்களையும் சீனியை நினைத்து. தேநீருக் குள் போட்டுக் கறள் பிடித்த பழைய கரண்டியால் கலக்கி னான். அந்த ஒரே மூக்குப்பேணியில் கரண்டி பட்டுப் பட்டுத் தெறித்த ஓசை. பின்புறம் போயிருந்த ராசரத்தினத்தின் செவிகளில் பழக்கப்பட்ட இனிய நாதமாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

போன கார்த்திகையோட உவனுக்கு முப்பத்தியெட்டு முடிஞ்சிருக்க வேணும். இவன் கைக்குழந்தையாய் இருக்கேக்கை தம்பியின்ர பெடிச்சி பிறந்தவள். அவள் அண்டைக்கு

உங்கினை படமானிகையடியில் இவனைக் கண்டிட்டுக் கண்டும் காணாதது மாதிரி புரியுமோட விறுக்கு விறுக்கெண்டு போட் டாளாம். புரியன் கூப்பன்கடை இஞ்சபெத்தர் எண்டு அவவுக் குப் பெரும் நடப்பு.

அறை வாசலில் காலைத் தட்டிக் கொண்டே வந்த ராச ரத்தினம் ஒரு புறத்தில் வய தாகிக் கொண்டிருந்த ஸ்ரஸ் ஒன்றின்மீது, கடன்பட்டுச் ‘செக்கன் ஹான்ட்’டாக வாங்கி வைத்திருந்த ரேடியோ வைத் தமிழ் வர்த்தக சேவைக் குத் திருப்பினன்.

உங்கை பாரன், கன்னம் பிடரி எல்லாம் நரைச்சக் கொண்டு வருகுது. நெஞ்சு மயிர் கூட நரைக்கத் துடங்குது. நான் என்னத்தைச் செய்ய. ஒரு குமரை வச்சிருக்கிற மாதிரியிலோ நான் இவனை வச்சிருக் கிறன்.

ரேடியோ பாட. ராசரத் தினமும் பின்னணியாக விசில டித்தபடி பற்பொடியைத் தேடி எடுத்தது. பல் துலக்குகிறான்.

‘மேனை, வீட்டுக்குள்ளே நிண்டு பல்லு மினுக்காதை. அதுதானே தரித்திரம். உதேன் கண்டதையும் கடியதையும் வாங் கிப் பல்லைப் பழுதாக்கிறாய்? உமிக்கரியாலை மினுக்கன்’

ஓமனை ஓம். உன்ர கரி யால மினுக்கிப் பல்லெல்லாம் கறுப்புக் கறுப்பாய் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கவோ?’

‘என்னெண்டாலும் கெதி யாய் முகத்தைக் கழுவிப் போட்டு வந்து தேத்தண்ணி யைக் குடி’

வெறும் தேநீரைத்தான் முன்பு பாவித்த மருந்துகள் போல் குடித்தான். பூரணம்.

பாவம் பிள்ளை எப்பன் இனிப்பாய்க் குடிக்கட்டும்.

மனத்தைக் கசக்கிப் பிழிந்து ஒருவாறு ரொட்டி தட்டி முடித் தான்.

தேப்பனைப் போலை உவ னுக்கும் ரொட்டியெண்டா உயிர். நானும் எத்தினை நாளைக் கெண்டுதான், பிள்ளைக்குச் சமைச்சக் குடுத்துக்கொண்டு இருக்கப்போறன். பாவம், நானில்லாட்டி என்ற பிள்ளை அந்தரிச்சப் போம்.

தட்டு ஒன்றில் அடுக்கப் பட்டிருந்த ரொட்டிகளுக்கு முன் னால் ராசரத்தினம் சப்பாணி கட்டிக் கொண்டான்.

‘மேனை, எந்த நேரமும் நெத்தியில வீபூதி இருக்க வேணும். இரவில படுக்கப் போகேக்கிள்ளையும் அந்தச் சிவத்தை நினைச்சுக் கொண்டு நெத்தியில வீபூதி பூசிக்கொண்டு படுக்கவேணும், மேனை... ராத் திரி நீ நெடுகவும் வாய் புலம் டிக்கொண்டிருந்ாய்; பிறகு நான் எழும்பிவந்து வீபூதி பூசி விட்டானே’

ராசரத்தினம் சமையல் மூலைக்கு எதிர் மூலையில் இருந்த சிவபெருமான், பிள்ளையார், லட்சுமி படங்களை வணங்கி, கண்களை மூடி அண்ணாந்து நின்று வீபூதி பூசிக்கொண்டு திரும்பி பழையபடி சப்பாணி கட்டினான்.

‘எனை, ரொட்டியும் சம்ப லும் வலு திறமாய் இருக்கு.

‘மிச்சம் விடாமல் போட் டுச் சாப்பிடு. ம்... எத்தினை நாளைக்கு இப்பிடி என்ற கையா லையே ரொட்டியும், சம்பலும் சாப்பிடப் போறாய்? நான் மனச் சந்தோசமாய்ச் சாக முடியேலையே. மேனை,

தாயின் மன உளைச்சலை ராசரத்தினம் புரிந்து நெடு

நாட்கள் ஆகியிருந்தன. அவ னுக்குப் பிரைக்கேறுவது போல இருந்தது. பூரணம் செம்பிலை தண்ணீரைக் கொடுத்துக் குடிக்கச் செய்தான். அவனது தலையிலை ‘நூறு நூறு’ என்ற தட் டல்.

‘ஆர் நினைக்கினமோ தெரியேல்லை’

‘எங்களை ஆரனை நினைக்கிறது?’

காலையுணவுச் சடங்கின் முடிவியைபடுத்து, அறையின் வெளியிலே சற்றுக் காற்றூட வந்து நின்றான். கார்களும், வஸ்களும், வான்களும், லொறிகளும், சைக்கிள்களும் தாறு மாறாக ஓடியோடி நகரத்தை இரைச்சற்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. கார்களிலும், ஸ்கட்டர், மோட்டர் பைக்கிள்களிலும் போகிறவர்களில் அவனைத் தெரிந்த எத்தனையோ பேர்கள் அவனை மிகச் சாதாரணமாகப் பார்த்துவிட்டு, தங்கள் பாதையிற் சென்றுகொண்டிருந்தனர். சைக்கிளிலும், நடந்தும் செல்கின்ற தெரிந்தவர்களில் சிலர் மட்டும் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டுப் போகின்றனர்.

நானென்ன கவுன்மென்ட் ஏஜன்டே என்னைப் பாத்து எல்லாரும் சிரிச்சப்போட்டுப் போக?

இரண்டு இளம் குமரிகள் போகிற வாக்கில் ராசரத்தினத்தை நோக்கிவிட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

சீ! பெனியனைப் போட்டுக் கொண்டு நிண்டிருக்கலாம்.

தனது நரைத்த நெஞ்சு உரோமங்களை வேதனையோடு பார்த்துக்கொண்டான்.

சிவப்பி கம்மா நிறந்தான். பொதுநிறப் பெட்டை வறு

இதா இருக்கிறான். உவன் எனக்குக் கிடைச்சிருக்க வேணும்... என்னமாதிரிச் சும்மா.....

எல்லா வடிவான பெட்டையளியும்தானே விருப்பமாய்க் கிடக்கு. கலியாணம் செய்யாட்டில் என்ன, இஞ்சை கொழும்பில் எத்திணைபேர் கலியாணம் செய்யேல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு என்ன சந்தோசமா இருக்கிறார்கள்.

எங்களுக்கு உதுகள் சரி வராது.....

மணியம் ஒருத்தன்போதுமே அவன் இப்ப நினைபுருக்க வேணும். உந்தப் பொதுநிற்ப் பெட்டையைக் காணவேணும்... பிறகு அவன் வாயைப் பார்க்க வேணும்.

சொன்னப்போல நல்ல ஒரு இங்கிலிஸ் படமொன்று ஒது. இண்டைக்கு விடக்குடாது. தமிழ்ப் படமென்ன சும்மா.....

ம்.....!

சங்கர ருத்திரன் அவன் நேரடியாகக் காணுவிட்டாலும், அவனது முச்சு ரிச்சயம் தனது பெருமூச்சைப் போலத்தான் இருக்கும் என்ற முடிவு.

எங்கள் தரவளி அங்கினை இங்கிலிஸ் படத்தைப் பார்த்துத்தான் காலத்தள்ள வேண்டிக் கிடக்கு. அதுக்குத்தான் எங்கட சம்பளமும் கட்டும்.

தன்னைப் பற்றிய நினைவிலேயே சுபநலமாக முழுகியிருந்த ராசரத்தினத்துக்குச் சட்டென்று தாயின் ஞாபகம் வருகிறது. திரும்பி, ஒரு வீட்டின் சகல அம்சங்களாக அவர்களுக்கு இருந்த அந்த ஒரே அறைக்குள் போனான்.

பூரணம் கிழவி மத்தியானச் சமையலுக்காக முதல்நாள் ராசரத்தினம் வாங்கி வந்திருந்த காய் பிஞ்சுகளைக் கத்தியால்

பிரிவினை செய்துகொண்டிருந்தான். அவனும் உதவியென்ற பெயரில் தாயின் பக்கத்தில் குந்திக்கொண்டான்.

'நீ மேனை நேத்தைையைப் போல தேங்காயையும் திருவி, வெங்காயத்தையும் உரிச்சுவை. நான் சமைச்ச முடிக்கிறேன்'

ராசரத்தினம் இரண்டு நாட்களுக்கு மூன் உடைத்து, மீதம் வைத்திருந்த தேங்காய்ப் பாதியை மெதுவாகத் துருவத் தொடங்கினான்.

என்ர பிள்ளையை எத்தனை நாளைக்கென்று நான் இப்பிடிச் செய்விக்கிறது? என்னுடையதான் இந்த வயசில் அடுப்போட கிடந்து உலைய ஏலுமே. அதுவும் தன்ர ஆசையினை அடக்கி வச்சுக்கொண்டு... நான் என்னத்தைச் செய்ய?

'உல்லவனு தேங்காயும் போதும். மிச்சத்தை நாளைக்கு வை. பூனை கவனிப்பாடும். மாப்பெட்டிக்கை வச்சு முடிவிடு'

ராசரத்தினம் வெங்காயத் தோடு மினைக்கெடத் தொடங்கினான். வெளியிலே அவனைக் குரல் கொடுத்து யாரோ கூப்பிட்டது போலிருந்தது மணியம் நின்றுகொண்டிருந்தான். நன்பனை அறையின் உள்ளே அழைத்து வந்து கவாமிப்படங்களுக்குச் சமீபமாக இருந்த கதிரையில் அமர்த்தினான். கதிரை இறிச்சிட்ட குரலில் தனது கிழலாமையை வழக்கம் போல் தெரிவித்துக்கொண்டது.

'ஆர், தம்பியே?' பதில் வேண்டாத கேள்வியைக் கேட்டு விட்டு, பூரணம் கிழவி தனது அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ராசரத்தினமும், மணியமும் தாம் கடமையாற்றும் நிறுவனத்தின் சிற்றாழியர்

நினைவை பற்றியும், நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தம் பற்றியும் தாழ்ந்த குரலில் பேசிக்கொண்டனர்.

பூரணம் கிழவி சமையல் தேவைக்காகத் தண்ணீர் எடுப்பதற்குச் சற்றுத் தொலைவி லுள்ள பொதுக் குழாயடிக்குக் குடுத்துடன் சென்றான்.

பேச்சினிடையே, மணியத்துக்குத் தூரத்து உறவு முறையில் கலியாணம் பொருந்திவிட்டது என்ற செய்தியும் கலந்து கொண்டது.

மணியம் தனது கலியாணச் செய்தியைச் சொல்லிவிட்டு, கேள்வியொன்றுக்குத் தன்னைத் தயார் செய்தான்.

'என்னடா மணியம் என்ன கேக்கப் போறாய்?'

'இல்லை மச்சான், உனக்கும் வயது நாப்பதை நெருங்கிக் கொண்டிருக்குது. இன்னும் உனக்குக் கலியாண யோசனை வரேல்லையே?'

அமைதியான கேள்வி, தனது நாயகனை ஆழமாகத் தைத்தது.

'நான் முந்தி முந்தியும் கேட்டிருக்கிறேன். நீ மழுப்பிப் போட்டாய். மெய்யே ஏன்ரா?'

நல்லவேளை அம்மா இல்லை. 'என்ன யோசனை? சொல்லு பச்சான்.

'மணியம், அம்மா என்னைக் கஷ்டப்பட்டு வளத்தது உனக்குத் தெரியும். இப்பிடி வேலை கிடைச்ச பிறகும் அவதான் எனக்கு ஆறுதல். என்ர சம்பளத்துக்குக் கொழும்பில், இந்தக் குச்சறையில் தான் என்னுடைய இருக்கமுடியும். இந்த அறை யிலும் அம்மா என்னோட இருக்கிறா. என்ர சம்பளம் ரண்டு சேவனுக்கே பத்தாது. அதோட... அம்மா இருக்கக் கூடியதா, இன்னொருத்தியோட

இந்த அறையில் என்னுடைய எப்பிடிக்கும்தம் நடத்த முடியும்? வாரவனுக்காகப் பெத்த அம்மாவைக் கலைச்ச முடியுமே?'

பூரணம் கிழவி மெதுவாகத் தண்ணீர்க்குடத்தைக் குசினிக்குள் வைத்தான்.

ராசரத்தினம் சாப்பிடும் போது அத்யந்த வாத்தலயத் தோடு தாயின் கண்கள் அவனைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தன.

இப்பிடிப்பட்ட அம்மாதான் எனக்கு வேணும். எனக்குக் கலியாணம் வேண்டாம்.

'அம்மா, நான் ஒருக்காப் புடத்துக்குப் போட்டுவாறன்'

மணியம் யாரிடமாவது காசு கடனாக வாங்கித் தருவான் என்ற நினைப்பு.

'மேனை, கண்டபடி சிலவழி யாதை. கவனம் மேனை'

ராசரத்தினம் படத்தில் வரும் கிள்கிளப்பைபூட்டும் சில காட்சிகளில் நினைவைப் பதிய வைத்தவண்ணம் அறைக்குள் நுழைந்தான்.

அறை இருண்டிருந்தது. அம்மா பக்கத்து வீடெங்கையோ போயிருக்க வேணும்.

திப்பெட்டியைத் தேடியவனின் காவில் ஏதோ தட்டுப் பட்டது. ராசரத்தினம் இருளுக்குள் துழாவினான்.

'அம்மா!..... அம்.....'

பூரணம் கிழவி பின்னேரம் தனது வீட்டில் காய்கறிக்குத் தெளிக்கும் மருந்து கொஞ்சம் கடனாகப் பெற்றுச் சென்றதாகப் பக்கத்து வீட்டு மனுஷி அவசரமாக வந்து சொன்னாள்.

அந்த அறை தரப்போகும் தவிமையை உணர்ந்து ராசரத்தினம் விம்மி, அறையிலிருந்து நீங்கிவிட்ட அன்பின் குளிர் மைக்காகத் தவிக்கத் தொடங்கினான்.

★

சோவியத் இந்தியவியலாளர்கள் இந்திய தேசிய விடுதலை இயக்கம் பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சிகள் செய்து வருகின்றனர். பல முக்கிய, சுவையான பிரச்சினைகளுடன் கூடவே அவர்கள் புகழ்மிகு இந்திய தேசிய வீரராகிய பகத்சிங்கின் வாழ்க்கை மற்றும் பணி குறித்தும் ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். அவரைப்பற்றி சோவியத் அறிஞர்களின் ஒரு புதிய ஆராய்ச்சி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பகத் சிங்கின் சாஸனம்

எல். மித்ரோகின்
ஏ. ரெய்க்கோவ்

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் நீதி மன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பின்படி 1931 மார்ச் 23-ல் தலைசிறந்த புரட்சி வீரராகிய பகத்சிங் தூக்கிலிடப்பட்டார். அப்போது அவருக்கு வயது 24 தான். இந்திய சுதந்திரத்தின் இத் தலைசிறந்த வீரரின் உருவம் மக்களின் நன்றியுணர்வுமிக்க நினைவில் எப்போதும் நினைத்திருக்கும். இந்திய வரலாற்றில் பகத்சிங் உன்னதமான ஓர் இடத்தை வகிக்கிறார். பிரிட்டிஷ் காலனை ஆதிக்க வாதிகளிடமிருந்து தமது சுதந்திரத்தை வலிந்து பெறும் இந்திய மக்களின் வலியாத உறுதியின் சின்னமாக விளங்கிற்று அவரது நாமம். அவரது தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த தீரம், தனது இன்னுயிரைத் தியாகம் செய்யத் தயாராய் இருந்தமையை, விசாரணையின் போதும், தூக்கிலிடப்பட்ட போதும் அவர் நடந்துகொண்ட வீதம் ஆகியவை அவரை சோவிய நாடகங்களையும், தலைமுறை தலைமுறையாக இந்திய இளைஞர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய ஓர் உதாரணமாகவும் மாற்றியது. காலஞ் செல்லச் செல்ல அவரது புகழ் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அவரது

சித்தாந்த பாரம்பரியம் இதர பல சுதந்திர வீரர்களையும் ஆட்கொண்டது.

தீவிர மனப்பான்மை கொண்ட அறிவுத் துறையினரின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இந்திய தேசிய விடுதலை இயக்கத்தில் அடியெடுத்து வைத்தார் பகத்சிங். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கொள்கைகளுக்கு எதிரான சதிக்கு தனிநபர் பயங்கர வாதமும் காலனி ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்துக்குப் பயன்மிக்க வழிமுறைகளாகுமென இந்தத் தீவிர மனப்பான்மை கொண்ட அறிவுத் துறையினர் கருதினர்.

வி. இ. லெனினது கருத்துக்களின் செல்வாக்காலும், மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றியினது செல்வாக்காலும் பகத்சிங்கின் கருத்துக்கள் அடிப்படையிலேயே மாற்றமடைந்தன: வெகுஜன இயக்கங்கள் ஆற்றும் தீர்மானமான பங்கினை அவர் நன்கு உணர்ந்து கொண்டார்.

இந்தியாவில் மட்டுமல்லாமல், உலகு முழுவதிலும் சோஷ

லி சமுதாயத்தை நிர்மாணிப்பதே புரட்சிப் போராட்டத்தின் இறுதி இலட்சியமாகும் என்ற கருத்தையும் அவர் ஒப்புக் கொண்டார். பகத்சிங்கின் கருத்துக்களில் ஏற்பட்ட மாற்றமும், பூர்ஷுவா தேசியவாத சித்தாந்தத்திலிருந்து மார்க்சிய சித்தாந்தத்துக்கு மாறியதும் அவர் 1925 ஏப்ரலில் கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்பே உருவாகிய அம்சங்களாகும். எனினும், கைது செய்யப்பட்ட பிறகு, சிறைக்கூடத்தில்தான் பகத்சிங்கு மிகுந்த விடாமுயற்சியுடன் மார்க்சிய நூல்களைப் பயின்றார்.

அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதிய தஸ்தாவேஜுகள் பகத்சிங் சிறையிலிருந்த காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன இவை அவரது உலகக் கண்ணோட்டத்தின் பரிணாமத்தை மேலும் விளக்கமுறச் செய்கின்றன; மற்றும் இந்த இளம் புரட்சியாளர் தனது கிட்டத்தட்ட இரண்டாண்டுக் காலச்-சிறை வாழ்க்கையின் போது உறுதிவாய்ந்த மார்க்சிய வாதியாக மாறினார் என்பதையும் மறுக்க முடியாத படி எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பகத்சிங் சிறையில் இருந்த போது தான் படித்த புத்தகங்கள் பற்றித் தயாரித்த குறிப்புக்கள், அவற்றிலிருந்து எழுதிய பகுதிகள் ஆகியவற்றிலிருந்து இது தெளிவாகப் புலனாகின்றது. பின்னர் சிறைத் துறைநிர்வாகத்தினால் புரட்சியாளரின் குடும்பத்துக்கு இந்தக் குறிப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன. இவை இப்போது ஹசியாகுவில் உள்ள பரிதாபத்தில் வாழ்ந்து வரும் இவரது இளைய சகோதரரான குல்பிர் சிங்கின் வசம் உள்ளன. இவை 1976 மே 28-ல் எல். மித்ரோகினிடம் பிரசுரத்துக்காக தரப்பட்டன.

புரட்சியாளரின் குடும்பத்தால் பேணிக் காக்கப்பட்டன என்பதால் மட்டுமல்லாமல், இவை பகத் சிங்கின் கைப்பட எழுதப்பட்டவையுமாகும் என்ற உண்மையில் இந்த தஸ்தாவேஜுகள் நம்பகத் தன்மை தெளிவாக நிரூபணமாகின்றதெனலாம். கடைசிப் பக்கத்தில் அதாவது 304 ஆவது பக்கத்தில் இவரது பெயரின் முதல் எழுத்துகளும் '13-9-1929' என்ற தேதியும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். 65 ஆம் பக்கத்தில் பகத்சிங்கின் கையெழுத்துப் போட்டப்பட்டிருப்பதுடன் '12-7-1930' என்ற தேதியும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் குறிப்புகள் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை; இவற்றை முழுமையாக ஆராய வேண்டும். இவை புரட்சியாளரின் வளம் மிகுந்த அக உலகத்தைப் புலப்படுத்துவதுடன் அவர் எவ்வளவு பாடுபட்டுத் தமது அறிவாற்றலைப் பெருக்கிக் கொண்டார் என்பதையும் காட்டுகின்றன. இந்த தஸ்தாவேஜுகளை மேலோட்டமாகப் பார்வையிட்டால்கூட இவை சம்பிரதாயமான கருத்துக்களைத் தகர்த்தெறிந்து, இந்த சகாப்தத்தின் சிந்தனைகளை ஏற்க வல்லவராயிருந்த புகழ்மிக்க அருந்திறன் கொண்ட ஒருவரால் எழுதப்பட்டவை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பகத்சிங்கின் குறிப்புக்கள் அவரது வாழ்க்கை இலட்சியங்கள் சிலவற்றையும் விவரிக்கின்றன எனலாம். அவர் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தை விருப்பினர்; அதனால்தான் விடுதலை இலட்சியத்தைப் போற்றிப் புகழும் பைரன். விட்மன் வேர்ட்டிஸ்வொர்த் போன்றோருட்கவிதைகளின் சில பகுதிகளைப்

பிரதியெடுத்து வைத்திருந்தார். ரஷ்யப் புரட்சியாளர் வீரப் பிள்ளையின் நாட் குறிப்பிலிருந்தும், ரஷ்யப் புரட்சியாளரும், நரோத்தமையா வேலையா எனும் புரட்சி அமைப்பின் உறுப்பினருமான என். ஏ. மொரஸோவ் எழுதிய புத்தகங்களிலிருந்தும் சிறை வாழ்க்கையின் துன்பதுயரங்கள் பற்றி அவர் குறித்து வைத்துக் கொண்ட பகுதிகள் அவரது உணர்ச்சிகளுக்கு இசைந்தவையாக இருந்தன. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் அவர் வாழ்க்கை மற்றும் மரணம் ஆகிய பிரச்சினை பற்றி எழுதிய குறிப்புகளும் இதில் உள்ளன.

பக்திசிங், தன் வழக்கு விசாரணைக்கு ஆயத்தமாக இருப்பதற்காகச் சட்டப் புத்தகங்களையும் படித்தார்.

வரலாறு, தத்துவம் சம்பந்தமான எண்ணற்ற புத்தகங்களிலிருந்து அவர் எடுத்த குறிப்புக்கள் மிகவும் சுவாரசியமானவை. குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டவட்டமான முறையை பின்பற்றுவதற்கு அப்போதைய நிலைமைகள் அவரை அனுமதிக்கவில்லை. எனினும், நூல் ஆசிரியர்கள் பாலான தர்க்க ரீதியான கண்ணோட்டத்தையும், தேர்வு செய்வதில் முன்பின் முரணற்ற போக்கையும் அவர் கடைப்பிடித்ததை அவருடைய குறிப்புக்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். உதாரணமாக 18 ஆம் நூற்றாண்டின் அமெரிக்க, பிரெஞ்சுப் புரட்சிகளின் சித்தாந்தத்தின்பால், ருஸோ, தாமஸ்பெய்ன், ஜெபெர்சன், பாட்ரிக் ஹென்றி ஆகியோர் சுதந்திரத்தைப் பற்றியும் மனிதனின் இயல்பான, மாற்றவொண்ணாத உரிமைகள் பற்றியும் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள்

பால் இந்தியப் புரட்சியாளர்கள் பாரம்பரியமாகக் காட்டிவந்த ஆர்வத்தை அவர் ஆரம்பத்தில் பாராட்டியுள்ளார்.

இக் குறிப்புக்களில் பெரும்பகுதி, தற்கால முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட விதிகளைப் புரிந்து கொள்ள இந்தியப் புரட்சியாளர் எடுத்துக் கொண்ட பிரயத்தனங்களைப்பற்றி கூறுகிறது. அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் முனைப்பாகத் தெரிந்த சமூக முரண்பாடுகளைக் காட்டுவதற்கு பக்திசிங் தேர்ந்தெடுத்திருந்த புள்ளி விவரங்கள் அவர் முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பை அடியோடு நிராகரித்தார் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன.

இதே சமயத்தில் அவர் பூர்ஷுவா ஜனநாயகக் கருத்தையும் நிராகரித்தார். இக் குறிப்புக்களின் 46 ஆம் பக்கத்தில், அமெரிக்க சோஷலிஸ்டு மோரிஸ் ஹில்கொயெட் எழுதிய 'மார்க்ஸ் முதல் லெனின் வரை' என்ற புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி முதன்முதலாக வி. இ. லெனின் குறிப்பிடுகிறது. இந்த மேற்கோள் பகுதியானது, 'முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் உள்ள ஜனநாயகம் பொதுவான, கோட்பாட்டு ரீதியான ஜனநாயகம் அல்ல குறிப்பிட்ட பூர்ஷுவா ஜனநாயகம் அல்லது லெனின் சொல்லுவது போல பூர்ஷுவா வர்க்கத்துக்கான ஜனநாயகமாகும்' எனக் கூறுகிறது. இன்னும் 51 ஆம் பக்கத்தைப் பார்ப்போமானால், பூர்ஷுவா ஜனநாயகத்தைப் பணக்காரர்களுக்கான சுவர்க்கம் என்றும், சுரண்டப்பட்ட மக்கள், ஏழை மக்களுக்கான விரிக்கப்பட்ட கவர்ச்சியுள்ள வலை என்றும், வஞ்சகப் பொறி

என்றும் கூறுகின்ற லெனின் துவார்த்தைகளையும் பக்திசிங் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

சோஷலிசம்தான் சமுதாயத்திற்கு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை வழங்கமுடியும் என்று பக்திசிங் திட நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு அவர் எழுதிய குறிப்புகள் தெளிவான நான்கும. முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் செல்லும் பிரச்சினை சம்பந்தமான சமூக சீர்திருத்தக் கண்ணோட்டத்தை ஆரம்பத்திலேயே அவர் நிராகரித்து விட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு அம்சமாகும். 'பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்சியின் ஏகாதிபத்தியத் தலைவர்' என்று ராம்சே மக் டொனால்ட் அவர் அழைத்ததை உதாரணமாகக் குறிப்பிட்டலாம். 1920 ல் தொழில் கட்சியினர் பிரிட்டிஷ் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு இழைத்த துரோகம் சம்பந்தமாகவும் அவர் குறிப்புகள் எடுத்துக் கொண்டார். இரண்டாவது அகிதைத் தீர்திருத்தவாதத் தலைவர்கள் முதலாம் உலகப் போரின்போது, சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்க இலட்சியத்துக்கு இழைத்த துரோகத்தையும் அவர் வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

முதலாளித்துவம் எவ்வகையிலும் அபிவிருத்தியடைவது சாத்தியமல்ல என்று பக்திசிங் கருதினார் என்பது அவரது பல குறிப்புகளிலிருந்து தெளிவாகி 'நமது தற்போதைய நாகரிகம் மாற்றப்பட வேண்டுமா என்பது பிரச்சினை அல்ல; எவ்வாறு மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதே பிரச்சினையாகும்' என்று அவர் எழுதினார்.

மார்க்சியம் — லெனினியத்தின் மூலவர்களாலும், அக்

காலத்தைச் சேர்ந்த மார்க்சிய நூலாசிரியர்களாலும் கவரப்பட்ட பக்திசிங், முதலாளித்துவம் தூக்கியெறியப் படுவதும், மனித குலத்தின் நலனை முன்னிட்டு இயற்கை வளங்களின் மீது கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதுமே இனி வரவிருக்கும் உலகப் புரட்சியின் இலட்சியமாகும் என முழங்கும் பல குறிப்புக்களை எழுதி வைத்துள்ளார். அதே சமயம், சோஷலிசத்தின் வெற்றியை, எதிர்கால சமுதாயத்தில் மேலாதிக்க வர்க்கமாக விளங்கப்போகிற பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டத்துடன் நேரடியாகப் பிணைத்தார் பக்திசிங். 69 ஆம் பக்கத்தில் 'கம்யூனிஸ்டு அறிக்கை' யிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதியைக் காணலாம். 'பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஆளும் வர்க்க அந்தஸ்துக்கு உயர்த்துவதே தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சியில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய முதல் நடவடிக்கையாகும்' எனவே, பக்திசிங் குறிப்புகளின் ஓர் எட்டில் சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தீமையான 'இன்டர்நேஷனலிசம்' இடம் பெற்றிருப்பதில் வியப்பில்லை.

சோஷலிசப் புரட்சி பற்றிய பாதை, புதிய சமுதாய நிர்மாணம் ஆகியவை சம்பந்தமான பிரச்சினைகளில் இந்தியப் புரட்சியாளர் விசேட கவனம் செலுத்தினார். இவ்வகையில் சோவியத் ரஷ்யாவும், 1917 அக்டோபரில் ரஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம் வெற்றிகரமாக நடத்திய புரட்சியும் அவரது கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்தன. அவரது குறிப்புக்களின் 36 ஆம் பக்கத்திலேயே 'போல்ஷிவிக் ரஷ்யா' என்று முதன்முதலாகக் குறிக்கப்படுகிறது; மற்றும் போல்ஷிவிசம் பற்றியும், அக்டோபர் புரட்சி பற்றியும் பல்வேறு ஆகி

ரியர்கள் எழுதியுள்ள புத்தகங்களின் பட்டியலும் குறிப்புகள் எழுதப்பட்ட பக்கங்களின் ஓரத்தில் இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம். காவியப் புகழ் பெற்ற இந்த இந்தியப் புரட்சியாளர், சோஷலிசப் புரட்சியானது மிகம் பெரிய நிர்மாணப் பணிகளுடன் இணைந்துள்ளதெனக் கருதினர். இந்தப் பணிகளின் அடியாழத்தை புரிந்து கொள்வதற்காக வி. இ. லெனினது புத்தகங்களைத் திரும்பத்திரும்பப் பயின்றார். அவற்றிலிருந்து, அல்லது இதர ஆசிரியர்கள் இயற்றிய நூல்களிலிருந்து நேரடியாக மேற்கோள்கள் காட்டினார்.

முன்பு வெகுஜனங்களுடன் நெருங்கிய பிணைப்புக்கள் இல்லாதிருந்தவரும் இந்தியப் புரட்சியாளர் முன்னணிப் படையின் பிரதிநிதியுமான அவர் வெகுஜனங்களை சுர்த்து வெற்றி கொள்வதுபற்றிய லெனினது கருத்துக்களை வரித்துக்கொண்டது பெரும் முன்னேற்றம் என்பதில் ஐயமில்லை. அதே சமயம், புதிய ஆட்சியை நிலை நாட்டுவதில் கட்சிக்குப் பெரும் பங்குள்ளது; எண்ணிக்கையில் குறைவாக உள்ள வர்க்க உணர்வு படைத்தவர்கள் தொழிலாளர்களில் விரிந்த வெகுஜனப் பகுதியினருக்குத் தலைமை தாங்கி வழிகாட்டுவது அவசியம் என்ற லெனினது கருத்தின்பால் கவனம் செலுத்தினார். வர்க்க உணர்வு படைத்த இந்தச் சிறுபான்மையினரே கட்சிக்கு அடிப்படையாக விளங்குகின்றனர். தொழிற்சங்கங்கள், கூட்டுறவுக் கழகங்கள், இளைஞர் சங்கங்கள் போன்ற பல்வேறு அமைப்புகள் மூலமாக கட்சியானது தனது செல்வாக்கை வெகுஜனங்களிடையே பலப்படுத்த

கொழும்பில் 'மல்லிகை'

ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரிகள்

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர் கொழும்பில் சிழக்கண்ட முகவரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிதோசன் வீதி. தொலைபேசி: 26712 விரும்பியவர்கள் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

கின்றது என்ற லெனினது மேற்கோளையும் குறித்து வைத்துள்ளார் பகத் சிங்.

பற்பல நாடுகளைச் சேர்ந்த பல புரட்சியாளர்களுடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்தது போலவே பகத் சிங்குக்கும் சிறைக்கூடம் ஒரு பல்கலைக் கழகமாக, மார்க்சியம் — லெனினியக் கருத்துக்களைப் பரிச்சயம் செய்து கொள்ளும் இடமாய் அமைந்தது எனலாம். இந்த மாபெரும் போதனையின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளின் அடியாழத்தை வியத்தகு வண்ணம் குறுகிய காலத்திலேயே இவர் புரிந்து கொண்டார். குறிப்புக்களின் இறுதியில் மார்க்சின் புகழ் பெற்ற கோட்பாட்டை எழுதி வைத்தார். 'சித்தாந்திகள் இந்த உலகைப் பற்றி பல்வேறு வழிகளில் வியாக்கியானம் மட்டுமே செய்துள்ளனர்; எனினும் இந்த உலகை மாற்று வதே முக்கியமான விஷயமாகும்'

பகத்திங் புரட்சிப் போராட்டம் பற்றிய மார்க்சிய விஞ்ஞானத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டு போராட்டத்துக்குப் பூரண ஆயத்தமாகிய சமயத்தில்

கலை இலக்கிய மாத இதழ் மல்லிகை

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 12 — 00

[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி — 75

இந்தியா, மலேசியா 18 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

வேதனை தரத்தக்க வகையில் அவரது வாழ்க்கை முடிவுற்றது. எனினும் சிறைக் கூடத்தில் அவர் புரிந்த பெரும் பணி வீணாகி விடவில்லை. பகத் சிங் சிறைக் கூடத்தில் கற்றுக் கொண்ட பல விஷயங்களைத் தனது சக சைதிகளும் தெரிந்து கொள்ள எப்படியோ வகை செய்து கொண்டார். நண்பர்களுக்குப் பல விஷயங்கள் குறித்து கடிதங்கள் எழுதினார். அக்கடிதங்கள் சிறையிலிருந்து வெவ்வேறு வழிகள் மூலமாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. மார்க்சிய நூல்களின் வீச்சினால் அவர் சிறையில் எழுதிய முக்கியமான சில தஸ்தாவேஜுகள் இன்றுவரை கண்ணின் மணியெனப் பேணிக் காக்கப்பட்டுள்ளன. பகத் சிங்கின் சொந்த அனுபவமும் இந்த தஸ்தாவேஜிகளும் தலைமறைவுப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த அவரது நண்பர்

களையும், தொழர்களையும் பெரிதும் ஊக்குவித்தன; அவர்கள் குட்டி பூர்ஷுவா புரட்சிவாதத்திலிருந்தும், சதிகள் புரிவதையும் தனி நபர் பயங்கரவாதத்தையும் போற்றுவதிலிருந்தும் விடுபடுவதற்கும், அவர்கள் மார்க்சியவாதிகளாகப் பரிணமிப்பதற்கும் உதவின;

அரசியல் லானில் ஓர் எரி நட்சத்திரம்போல் பிரகாசித்தார் என்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு இயக்கத்தின் புகழ் மிகு தலைவரும், இந்தியப் புரட்சியாளரான பகத் சிங்கின் நண்பரும் சகாவுமான அஜம்கோஷ் பின்னர் எழுதினார். அந்த மகாலத்தைச் சந்திப்பதற்கு முன்பு லட்சோப லட்சம் மக்களுக்குப் புதிய இந்தியாவின் உணர்வு, நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் சின்னமாகவும் மரணத்தைக் கண்டு இம்மியும் அச்சமடையாத பெரு வீரராகவும், ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தைத் தூள் தூளாக்குவதற்கும் அதன் இடிபாடுகளிலிருந்து மாபெரும் இந்திய நாட்டில் சுதந்திரமானதொரு மக்கள் அரசை நிர்மாணிப்பதற்கும் வைராக்கியம் பூண்டவராகவும் திகழ்ந்தார் பகத் சிங். ★

சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்
தீர்ப்பு

சாட்சியற்ற
உண்மைகள்
பொய்களாகச்
சித்தரிக்கப்படுகின்றன.
சாட்சியுள்ள—
பொய்கள்
உண்மைகளாக
நிரூபிக்கப் படுகின்றன.

'பூ அரசி'

சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்சீர்

காத்திருப்பேன் உனக்காக

பதினேந்தாவதாக இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ள தமிழ்த் திரைப்படம் இலங்கையின் சகல பகுதிகளிலும் இப்பொழுது திரையிடப்பட்டுள்ளது.

இதுவரையும் வெளிவந்த அத்தனை படங்களையும் விட, இதில் தொழில் நுணுக்க, நுட்ப வளர்ச்சி மேலோங்கி இருப்பதைப் பார்க்கும் போது எதிர்கால நம்பிக்கை இன்னும் இன்னும் தீவிர மடைகின்றது.

இதுகாலவரை வெளிவந்த படங்களை விட, காட்சியமைப்பும் படப்பிடிப்பும் தரமாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கதையம்சம் அப்படியொன்றும் பிரமாதமானதல்ல. சுமார் ரகம் தான், அத்துடன் திடீர் திடீரென பீடத்திற்காகக் கதாபாத்திரங்கள் சாகும் காட்சி ஒப்பக்கூடியதாக அமையவில்லை. பெரிய பெலவீனம் இது.

கதாநாயகனாக வரும் சிவராமனின் நடிப்பு இன்னும் மெரு கேறினால் எதிர்காலத்தில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கதாநாயகர் தட்டுப் பாட்டை நிச்சயம் நீக்கலாம் எனத் துணிந்து கூறலாம். அழகான முக அமைப்பு, பரபரப்பற்ற நடிப்பு, இளமைத் தோற்றம் இவையனைத்தும் இவரிடம் உள்ளன.

கதாநாயகி கீதாஞ்சலியிடம் சில கட்டங்களில் செயற்கைத் தன்மை குறுக்கிட்ட போதிலும் நம்பிக்கையூட்டுகின்றார்.

இரு அப்பாக்களாக வரும் நா. செல்லத்துரை, தர்மலிங்கம் ஆசிரியர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கதாகப் பாத்திரமறிந்து நடித்துள்ளனர்.

கதாநாயகன் தம்பியாக வரும் விஸ்வநாதராஜின் நடிப்பு நம்பிக்கைக்கே நம்பிக்கையூட்டுகின்றது. நல்ல எதிர்காலமுள்ள நடிகராக இவர் மிளிரப் போவது திண்ணம்.

லத்தீப் தன் பாத்திரத்தைக் குறைவின்றிச் செய்துள்ளார். ருக்மணி தேவியின் பழுத்த அநுபவம் நன்கு சோபிக்கின்றது.

சில பாடல்கள் அற்புதமான கருத்தாழத்துடன் ஒலிக்கின்றன. இசை அமைப்பு அவற்றில் நன்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் இன்னும் பிரமாதமாக இருக்கும்.

கமராவைக் கையாண்ட தேவேந்திரன் உண்மையில் பாராட்டுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவரே. இயக்குநர் சந்திரனின் திறமை சில கட்டங்களில் பிரமிக்க வைக்கின்றது. எடிட்டிங் நன்கு கையாளப்பட்டுள்ளது.

மொத்தமாகக் கூட்டிச் சொன்னால் இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் நிமிர்ந்து எழுந்து கொண்டிருப்பதை இப்படத்தின் வெற்றி நிரூபித்துவிடும். ★

இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்வோர் அனைவரும் தமது கருத்துக்களைப் பகிரங்கமாக எழுதலாம். இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கருத்துப் போராட்டமே இன்றியமையாத பச்சை. இது நமது கருத்து. தொடர்ந்து இக் கருத்துப் போரைச் செழுமைப்படுத்த விரும்புவோர் தொடரலாம்.

— ஆசிரியர்

இக் கருத்துக்களுக்குத் தாழ்வுச் சிக்கல்தான் முக்கிய காரணம்

ஆர். வாமதேவன்

'தெனியான்' கட்டுரை மூலம் எழுப்பிய பிரச்சினைக் குரிய விவாதமான 'ஈழத்து இலக்கியமும் தலைமையும் அதன் சவறுகளும்' என்பது சம்பந்தமாக மற்றும் இதழ்களில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகளை வெகு அவதானத்துடன் கருத்துநிறிப்பித்துள்ளேன்.

வளாகங்கள் மீதும் கலாநிதிகள் மேலும் போர்ப் பிரகடனம் செய்துள்ள ஆரம்பக் கட்டுரைக்குச் சாதகமாகவே மற்றைய கட்டுரைக் கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளதையும் நான் உற்று நோக்கத் தவறவில்லை.

வளாகங்கள், கலாநிதிகள் போன்றோர் மீது இப்படியான தாக்குதல்கள் ஏற்படுவது நியாயமானதா என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கலாநிதிகளைச் சாடுவோரிடம் நிச்சயமாக மறைந்திருப்பது தாழ்வு மனப்பான்மைதான் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும். காரணம் இக்குற்றச் சாட்டை முன் வைக்கும் பல எழுத்தாளர்கள் பட்டதாரிகளல்ல. எனவே பட்டதாரிகளிடம் இயல்பாகவே இவர்களுக்கு வெறுப்பு வளர்வதற்கு

ஏதுவாக அமைந்து விடுகிறது. அப் பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் பல்கலைக் கழகப் படிக்கட்டில் தானும் ஏறி இறங்க வகையற்றுப் போன இவர்களுக்கு வளாகம் என்றாலே வாந்தி வருவது அப்படியொன்றும் அதிசயமல்ல. எனவேதான் தமது உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்தத் திணறிக் கொண்டிருந்த இவர்களுக்கு இந்த ஒரு பிடி அவல்கிடைத்து விட்டது.

உடனே வளாக ஆதிக்கத்துக்கு எதிராகவும் கலாநிதிகளுக்கு எதிர்ப்பாகவும் ஒரே சமயத்தில் இரட்டை எதிர்ப்புக்களைக் காட்ட முனைந்து விட்டனர்.

இதில் இன்னுமொன்றையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் வளாகம் ஆரம்பிக்கப் பட்டதின் பின்னர் தான் இப்படியான கருத்துக்கள் இலக்கியவட்டாரத்தில் தோன்றியிருப்பதையும் ஏதோ தற்செயலான நிகழ்ச்சி என நாம் அலட்சியப்படுத்தி விட முடியாது. யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படியொரு வளாகம் தோன்றுவதை எதிர்த்த அரசியல் சார்பு கொண்டவர்கள் அது தோல்வியடைந்தவு

டன் வளாகத் தலைமையையும் நிர்வாகத்தையும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வரும் இலக்கிய அடித்தளத்தைக் கொண்டவர் கள் மீது ஏற்பட்ட எரிச்சல் காரணமாகவே வளாகத்தையும் கலாநிதிகளையும் இலக்கியப் பின் னணியை மையமாகக் கொண்டு இந்தவிதமான தாக்குதல்களை ஆரம்பித்துள்ளனரோ என நான் சந்தேகப்படுவதில் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை.

எனவேதான் இக் கூக்குரல் எடுபடும் என்ற நப்பாசையில் இலக்கியத் தாக்குதல்களைத் தொடுத்துள்ளனர்.

இன்னுமொன்றையும் பார்க் கலாம். நமது தரமான இலக் கிய விமர்சகர்கள் கலாநிதிகளை இவர்களுக்கு தமிழகத்தில் மிகச் சிறப்பான கௌரவமூண்டு. அங் குள்ள கலாநிதிகளை விட இவர்க ளின் பார்வை, நோக்கு, கண் ணோட்டம் ஒரு புதிய அடிப்படை கொண்ட சர்வதேசச் சித்தாந் தத்தை அடியொற்றி இருப்பது கண்டு தமிழகத்துப் படித்த வட்டாரமே இன்று புதிய பார் வையுடன் இவர்களது கருத்துக் களை கேட்க ஆவல் காட்டி வருகின்றது.

கடந்த தசாப்தங்களாக தமிழகத்தின் கருத்துக்கள்தான் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்துக் கருத்துக்கள் என்ற இலக்கிய மாயை விலக இவர்களினது பங்குப் பணி சும்மா - லேசுப் பட்டதல்ல.

சிறிய நாடாக இருந்தாலும் நமது தேசத்தின் தமிழிலக்கியக் கருத்துக்கள் வளம் மிக்கவை, பின்பற்றத் தக்கவை, ஒப்பு நோக்கக் கூடியவை என்பதை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கிய வர்கள் வெறும் படைப்பாளி களல்ல. இப்படியான ஆராய்ச்சி மனங் கொண்ட வளாகப் பின்

னணியில் இயங்கும் கலாநிதிகள் தான் என்பதை நாம் பரந்த மனதோடு ஒப்புக் கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

முடிவாகச் சொல்லப் போனால் வளாகங்களையும் கலா நிதிகளையும் தவிர்த்த சமூத்துத் தரமான இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற கூற்றே அர்த்தமற்றதாகும். நமது நேரிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் செய்வதாக அது அமையும்.

★

(யாழ்ப்பாண வளாகம் தோன்றியதன் பின்னர்தான் இன்று இலக்கிய உலகில் வளாக எதிர்ப்பு, கலாநிதிகள் எதிர்ப்பு ஆரம்பித்துள்ளதாக மேலே கூட்டுரை எழுதிய நண்பர் குறிப் பிட்டுள்ளார். இதில் அரசியல் பின்னணி உண்டு எனவும் குறி மிற் சாட்டியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வளாகம் அமைக்கப்பட ஆயத்த வேலை கள் செய்யப்படும் பொழுது அதற்கு எதிராக அரசியல் இயக் கும் நடத்தி, மிக மட்டாகமான முறையில் பிரசாரத்தை முடுக்கி விட்டிருந்த சமயம் வளாகம் யாழ்ப்பாண மண்ணில் தோன் றத்தான் வேண்டும்! என்று எதிர்க்குரல் கொடுத்து மிகத் துணிச்சலாக ஊர்வலம் வைத் துப் பொதுக் கூட்டம் நடத்திய சாதனையாளர்கள் மத்தியில் நண்பர் குறிப்பிட்டுள்ள சர்வ கலாசாலைப் படிக்கட்டுக்களிலே ஏறி இறங்காத பல பாமர எழுத்தாளர்கள் முன் நின்று உழைத்ததை இங்கு நாம் குறிப் பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

சமூக, பொருளாதார, சாதித் தீயிர் அடிப்படையினால் கம்மக்கு மறுக்கப்பட்ட உயர் கல்வி தமது பின் பரம்பரைக் குக் கிடைக்கப்பட வேண்டும்

என்ற நன் நோக்கத்தினாலேயே அவர்கள் இந்த இயக்கத்தில் முன்னின்று போரிட்டனர். பல படித்த பெரியவர்கள் - கல்வி மாண்கள் - சுற்றுணர்ந்தவர்கள் அரசியல் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சி ஒதுங்கிக் கிடந்த சமயத்தில் பாமரப் படிப்புப் படித்த இந் தப் படைப்பிலக்கியவாதிகள் துணிச்சலுடன் களத்தில் காலூன்றி நின்று இயக்கம் நடத்தியது சரித்திர உண்மை. எனவே இந்த இலக்கியப் போராட்டத்தில் தாழ்வுச் சிக் கல் இடம் பெறுவதும் ஒரு காரணம் என்பதை எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

வளாகத்தில் இன்று கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கும் கடமை புரியும் விரிவுரையாளர் களுக்கும் இந்த ஆக்கப் பணிக்கு உற்சாகமாக உழைத்த அரசியல் தலைவர்களுக்கும் இந்த உண்மை தெரியும். வளாக அமைப்புப் போராட்டத்தில் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பு அப்படியொன்றும் அற்ப சொற் பமானதல்ல. இதைச் சிலர் நெஞ்சில் நினைவாக வைத்திருப் பது நல்லது.)

சூரியர்

★

குருத்துக்கள்
'குருக்குத்தி'
அடித்துவிடக் கூடாது

எம். ஜெயபாலரத்தினம்

'விவாத மேடை' கருத்துக் களைத் தொடர்ந்து படித்து வரு கின்றேன். தமிழுக்கு இது புது சாக இருக்கலாம். கிட்டத்தட்ட இப்படியான ஒரு கயிறிழுப்புப் போர் சிங்கள இலக்கிய வட்

டாரத்தில் நடைபெற்று வந் துள்ளதை விஷயமறிந்தவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றனர்.

கொழும்பு வளாகம்—பேரா தனை வளாகம் எனப் பங்கு பிரித்து இலக்கியச் சண்டை போட்டுவரும் சிங்கள இலக்கியப் புத்திஜீவிகள் மத்தியில் இப்படி யான வாதப் பிரதிவாதங்கள் கடந்த காலத்தில் நடந்து வரு வதைப் பின்னணியாக வைத்தே இந்த விவாத அம்சங்களையும் நான் நோக்குகின்றேன்.

விவாதங்களில் வாதத்தை முன் நிறுத்தி வாதிக்க வேண் டுமே தவிர, குதர்க்கம் பேசி நோக்கத்தைத் திசை திருப்பி விடக் கூடாது. சம்பந்தப்பட்ட வர்கள் இதில் விசேஷ கவனஞ் செலுத்துவது நல்லது.

சென்ற இதழில் வெளிவந்த நெல்லை பேரனுடைய கருத்துக் களில் தொக்கி நிற்பவை கருத் துக்களல்ல. வயிற்றெரிச்சல். கடந்த சாகித்திய மண்டலத் தெரிவில் அவரது தொகுதி பரிசு சிபறவில்லை என்ற ஆதற் கத்தில் வெளியிடப்பட்டதே அன்றாது கருத்தாகும் என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும்.

இப்படி எதையோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு எதையோ குறிபார்த்துக் கல்லடிப்பது இலக்கிய விவாதமாகாது.

இன்னுமொன்றையும் நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். நஞ்சு சந்தியில் நின்றோ அல்லது நாலு பேர்களுக்கு மத்தியில் நின்றோ சண்டப் பிரசண்டம் செய்யும் இலக்கிய ஜரம்பவான் கள் இப்படியான விவாத மேடைகளில் கலந்து கொள்ளா மல் ஒதுங்கியிருப்பது அன்றாது கோழைத்தனமோ என நான் சந்தேகப்படுகின்றேன்.

இப்படியான விவாதங்களில் அவர்கள் கலந்து தமது கருத்

துக்களை முன் வைப்பது ஆரோக் கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நன்மை பயப்பதுடன் என்னைப் போன்ற ஆரம்ப இலக்கிய மாணவர்களுக்கு அது பெரிதும் பயன்தரத் தக்கதாக அமையும்.

ஆசிரியர் அவர்களும் இதில் ஏனோ தானே என்றிருக்காமல் பல சிரேஷ்ட எழுத்தாளர்கள் கருத்தாளர்களை அணுகி இந்த விவாதத்தில் அவர்களையும் பங்கு கொள்ள ஆக்கினைப் படுத்த வேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரை காலத்துக்குக் காலம் எரியும் பிரச்சினைகள் பற்றி இலக்கியக் கருத்து மோதல்களுக்குக் களம் அமைத்துத் தந்தால் அது பல உண்மைகளையும் கருத்துக்களையும் வெளிச் கொணரச் செய்வதுடன் நமக்கும் இலக்கியப் பிரச்சினைகளைக் இரகித்துச் சிந்திக்க ஏதுவாக அமையும்.

தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் சகல சஞ்சிகைகளையும் நான் தவறாது படித்து வருகின்றேன்.

சிறிய, இலக்கியத்துக்காகவே இலக்கிய நோக்கோடு நடத்தப்படும் வர்த்தக நோக்கமற்ற சில சஞ்சிகைகளில் இப்படியான இலக்கிய விவாதங்கள் இடம் பெறுவதுண்டு. அதிலும் குறிப்பாக கோஷ்டி சேர்ந்து கொண்டு மஞ்சள் இலக்கியப் பாணியில் பிடிக்காத எழுத்தாளர் மீது அவதூறுகளை அள்ளி வீசி அதுவே இலக்கிய விமர்சனம் என எம்மை நம்பவைக்கப் பகீரத முயற்சிகள் செய்யப் படுவதுண்டு.

ஆனால் அதற்கு மாறாக மல்லிகை நேர்மையுடன் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சியை அடிநாதமாகக் கொண்டு பிரச்சினைகளை விவாதித்துக் கருத்துக்களைப் பக்கம் பக்கமாக வைத்துப் போரிட களமமைத்துள்ளது. என்னைப் பொறுத்தவரை மஞ்சள் இலக்கிய அவதூறுப் பிரசாரங்கள் தொடர்ந்து படிக்கும் போது மனதில் எரிச்சலை மூட்டுகின்றது. நமக்குள் நாமே கற்றுத் தேறுகின்ற மனோபாவம் குறைபடுகின்றது.

விரும்பியோ விரும்பாமலோ கலாநிதிகள் இந்தப் பிரச்சினையில் — இலக்கியக் களத்தில் — இழுத்து வரப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் பேசாமல் வாய் மூடி இருக்க இனிமேல் முடியாது. அவர்களும் தமது கருத்துக்களை ஒளிவு மறைவின்றிச் சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த விவாத மேடை பயனுள்ளதாக அமையும்.

மல்லிகையையும் இந்த விவாதத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும். மல்லிகையின் கருத்துக்களுக்கு உடன் பட்டதோ இல்லையோ, சகல கருத்துக்களும் இந்த மேடையில் இடம்பெற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தேசம் முழுவதும் பரந்து வரும் இலக்கிய ரசிகர்களின் எண்ணக் கருத்துக்களை நாம் இலகுவில் புரிந்து கொள்ள வசதியாக அமையும்.

வளரகங்களின் இலக்கிய ஆதிக்கமும் கலாநிதிகளின் தனிப் பெரும் நாட்டாண்மையும் என்ற பிரச்சினைபற்றி மாத்திரமல்ல, சகல இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் விவாதங்களைத் தொடர வேண்டும். இனித் தொடர்ந்து வெளிவரும் இதழ்களில் இப்படியான விவாத அரங்குகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென நான் விரும்புகின்றேன்.

முதிர்ச்சியடைந்த இலக்கியவாதிகளின் காலத்தைப் போன்ற மல்லிகை காலம். இப்பொழுது பள்ளிக் கூடங்களிலும்

அதே இதழ் பதினாறுவது ஆண்டுமலர்

தயாராகின்றது

கதை, கட்டுரை, கவிதை அனுப்புவோர் உடன் அனுப்பி எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுகள்.

கல்லூரிகளிலும் வளரகங்களிலும் நாடகம், இலக்கியம், கலை சம்பந்தப்பட்டவை பக்டமாகவே வந்து விட்டன. இளைஞர்கள் மத்தியில் இலக்கிய ஆர்வம் இயல்பாகவே வளர்ந்து வருகின்றது. இதை நாம் நன்கு புரிந்து கொண்டு சரியான திசைவழியில் அவர்களை வழிநடத்த முயல் வேண்டும்.

இதில் தவறினால் பிரபல திலகங்களின் சினிமாக்கவர்ச்சியில் இவர்களின் ஆர்வம் திசை திருப்பப்பட்டு விடும். வளரும் குருத்துக்கள் பின்னர் குருக்குத்தி அடித்து நலிந்து போய் விடும்.

இதற்காகவாவது இந்த விவாதங்கள் மிக மிகத் தேவை என்பதையே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

அறுபதுகளில் வெளிவந்த எழுத்தாளர்களில் பலருக்கு இருந்த வாய்ப்பு நம்மைப் போன்று வளர்ந்து வரக் கூடிய இளம் எழுத்தாளத் தலைமுறைக்கு இன்று இல்லவேயில்லை.

அந்தக் கால கட்டத்தில் பல இலக்கிய விமர்சனங்கள், இலக்கியக் கூட்டங்கள், நூல் வெளியீட்டு அரங்குகள், எழுத்தாளர் இயக்கக் கலந்துரையாடல்கள் தாராளமாகவே நடைபெற்று வந்தன.

இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவர்கள் அதில் கூடிக் கலந்து கொள்ளவும் தமது கருத்துக்களைச் செழுமைப் படுத்தி வளர்த்துக் கொள்ளவும், தாமே வளரவும் அவை பேருதவியாக அமைந்தன.

ஆனால் இன்றோ நிலைமை வேறு. இலக்கியக் கூட்டமென்றால் ஆடிக்கொரு தரம், ஆவணிக்கொருதரமே இடம் பெறுகின்றது. அதிலும் தலைப்பட்டினத்தைத் தவிர, வேறு பிரதேசங்களில் இன்று முறையாக இலக்கியக் கலந்துரையாடல்களோ கருத்துரைக் கூட்டங்களோ நடைபெறுவதில்லை.

இந்தப் பின்னணியில் வைத்துத்தான் நான் மல்லிகையின் இந்த இலக்கிய விவாதத்தை வரவேற்கின்றேன்.

செழுமையான விவாதப் போக்கு நமக்கெல்லாம் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இன்னும் தரமான கருத்துக்கள் இந்த மேடையை அலங்கரிக்க வேண்டும்.

அதனால் ஏற்படும் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சி நாடு பூராவும் பரந்துள்ள நல்லிலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு இன்னும் நல்லாக்கத்தையும் சந்துஷ்டியையும் நல்கும் என உறுதியாக நம்பலாம்.

மாறும் மனிதர்கள்!

அந்தப் பிரமுகரை எனக்கு நீண்ட நாட்களாகத் தெரியும். புத்தகக் கடைகளில் அடிக்கடி நான் அவரைப் பார்த்தபடியால் அவரது முகம் எனக்குப் பழகிப் போயிருந்ததால் நான் அவரை அறிந்து வைத்திருந்தேன்.

அந்தக்காலத்துக் கல்சியை வாங்கி, மடித்துப் பிடித்துக் கொண்டு போவதில் அவருக்கு ஒரு ஆத்ம திருப்தி. தமிழகத் துப் பிரபல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை வாங்கிக் குவியலில் அவர் தனிப்பட்ட அலுவல் காட்டுவதுண்டு.

புத்தகக் கடைப் பையன்கள் வேண்டுமென்றே அவரைச் சீண்டுவதுண்டு. இவர்களைச் சஞ்சிகைகளை அவர் முன் வைத்துப் போட்டு விட்டு, 'ஐயா: கணக்கில் இதைப் போட்டுமா?' எனக் கேள்வி கேட்பார்கள்.

அவரோ எவ்வித சலனமும் இல்லாமல் புறங்கையால் அவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு, பையன்களை ஒரு கழுகுப் பார்வை பார்ப்பார்.

'இவங்கள் என்னத்தை எழுதிக் கிழிக்கிறார்கள்... இவங்கடையிலே என்னதை நான் படிக்கிறது?'

கேட்ட பையன்கள் மறுபக்கம் போய்விடுவர்.

புதிய ஈழத்து நூல்கள் ஏதாவது வந்திருந்தால் இதே

காட்சி திரும்பவும் நடக்கும். எதிரொலியும் அநேகமாக இப்படியாகவே அமைந்திருக்கும்.

இது எனக்குப் பழக்கப்பட்ட சம்பவமானபடியால் நான் இவ்வரைப்பற்றி அதிகம் அக்கரைப்படுவதில்லை.

இதை எப்போதோ மறந்திருந்தேன்.

ஒரு நாள் புத்தகக் கடைப் பையன் 'மூண்டு மாசு மல்லிகை எனக்கு அவசரம் வேணும். சிவத்தம்பி ஏதோ தொடர் கட்டுரை எழுதியுள்ளாராம், நாடகத்தைப் பற்றி: அந்த மூண்டும் வேணும்' என்றான்.

எனக்கு அதிசயம்:

என்னைப் பொறுத்தவரை அந்தந்த மாத இதழ்களைத் தவிர, ஒரிதழைக் கூட நான் விற்பனவுக் கடைகளில் தொங்கப் போடுவதில்லை. சகல விற்பனவு நிலையங்களிலுமிருந்தும் விற்காத இதழ்களைத் திரும்பப் பெற்று விடுவேன்.

ஆர்வமுள்ளவர்கள் அந்த மாதமே அந்த மாத இதழைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது திட்டம். சுமமா அலட்சியமாக விட்டு வைப்பவர்கள் கடைசியில் ஓர் இலக்கிய ரசனை அநுபவ இழப்புக்கு உள்ளாக வேண்டும். இது அவர்களுக்கு ஒரு தண்டனையாகவே அமைய வேண்டும், என்பது எனது குறிக்கோள்.

உண்மையான இலக்கிய ரஸிகர்கள் தற்செயலாகத் தவற விட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் நான் பின்நிற்க தில்லை.

'இவ்வளவு ஆர்வமாக அந்த மூண்டு இதழ்களையும் கேட்கிறவர் ஆர்?' என வினவினேன்.

அந்த ஐயாதாலும்!

டெயிலி நியூஸில் ஆங்கிலத்தில் சிவகுமாரன் அந்தத் தொடர் கட்டுரை பற்றி சிவா கித்து எழுதியிருந்தாராம். ஆகவேதான் அதை எப்படியும் படிக்க வேண்டும் என்று அந்த ஐயா அசைப்படுகிறாராம். 'விடைக்குத் தரமுடியுமா?' என்று கேட்டான் பையன்.

*பழைய பிரதிகள் கடையில் விற்பது மல்லிகை வரலாற்றில் கிடையாது. வேண்டுமென்றால் நேரில் மல்லிகைக் காரியாலயத் திற்கு வரச் சொல்லவும்' எனச் சொல்லி வைத்தேன்.

ஒரு கிழமையாக அந்தப் பையன் என்னைத் நச்சுரித்தான். எனக்காக இதைச் செய்யுங்க ளேன் எனக் கெஞ்சினான்.

முதலில் சொன்ன பதிலையே திரும்பத் திரும்பச் சொன்னேன்.

பின்பும் ஒரு வாரம் கடந்தது.

ஒரு நாள் சாயங்காலம் அதே ஐயா, மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்கு என்னைத் தேடி வந்தார். தன்னை அறிமுகப் படுத்திக் கொண்ட அவர் மேற்படி இதழ்களை விடைக்குத் தரும் படி என்னைக் கேட்டார்:

விற்பனைக்குத் தரக்கூடியதாக மேற்படி மூன்று இதழ்களும் என்னிடம் அப்பொழுது இல்லை.

நான் கையை விரித்தேன்:

'முடியும்' எல் ஒன்று செய்யுங்கள். எனது பாதுகாப்புப் பிரதிகளில் மூன்றைத் தருகின்றேன் இங்கேயே இருந்து படித்துப் போட்டுத் தாருங்கள்' என கடைசியில் ஆலோசனை கூறினேன்.

அவருக்குள்ளேயே மனச் சங்கடம்:

கடைசியில் ஒப்புக் கொண்ட அவர், காத்திருந்து அந்தத் தொடர் கட்டுரையைப் படித்து முடித்து விட்டுப் போனார்.

அவரை அப்போது பார்க்க எனக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது.

இது நடந்ததின் பின்னர் வழி தெருக்களில் நானவரைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் சந்தித்திருக்கின்றேன்.

ஒரு புன்முறுவல்: ஒரு தலையசைப்பு. ஒரு விடை பெறும் பார்வை.

பரஸ்பரம் இருவரும் பரிமாறிக் கொள்வோம்.

புத்தகக் கடைகளிலும் அவரைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். ஆனால் பேசுவதில்லை.

இன்று ஈழத்துப் புத்தகங்களை வாங்குவதில் சஞ்சிகைகளைப் படிப்பதில் — அவர் ஐயா காட்டும் ஆர்வம் பிரமிக்க வைக்கின்றது.

— சில சமயங்களில் சிலரை நாம் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு விடுகின்றோம். ஆனால் உண்மையை நாம் நேரில் உணரும் போது நமது மனம் எப்படியெப்படியெல்லாம் தப்புக்கணக்குப் போட்டு விடுகின்றது என்பதைக் கண்டு கொள்ளுகின்றோம்.

தரமான — நகைச்சுவையான — புதுமையான கேள்விகள் விரும்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கேள்விகளுக்குப் பின்னாலும் ஒவ்வொரு நெஞ்சு முண்டு என்பதை நாம் மறக்கவில்லை. அஞ்சலட்டையில் உங்களது கேள்விகள் அமைந்தால் நல்லது. இக் கொடர்பு நம்மை இன்னும் நெருக்கப்படுத்தும்.

—ஆசிரியர்

டொமினிஜீவா

★ இன்றைய இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் புதுக் கவிதை எவ்வாறு தனது பங்களிப்பைச் செய்கிறது?

முதார்.

ஸாகிரு முகமட்

புதுக் கவிதை இலக்கியமா? எனக் கேட்ட காலம் மாறி இன்று புதுக் கவிதையில் இலக்கியத் தரம் உயர வேண்டும் என்ற கருத்து நிலவத் தொடங்கியுள்ளது. இது ஒருபடி முன்னேற்றம். சிறுகதையும் ஆரம்ப காலத்தில் இலக்கியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டதில்லை. இன்று நிலைமை வேறு. 'வானம் பாடி' வட்டாரம் எனத் தென்னகத்தில் உதித்த புதுக்கவிதைக்கு முன்னரின் இலக்கியப் பங்களிப்பு வருங்காலத்தில் குறிப்பிடக் கூடியதொன்றாக அமையும்.

★ சமசமாஜக் கட்சித் தலைவர்களான தோழிகள் என். எம். கொல்லின் போன்றோ

ரைப் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

சா. தட்சணாமூர்த்தி துறைநிலாவண்ணை.

முதிர்ச்சியடைந்த அரசியல் தலைவர்கள். இந்தத் தேசத்திற்காக தம்மை அர்ப்பணித்த தொண்டர்கள். ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே உழைக்கும் மக்களுக்காகப் போராடியவர்கள். 1964-ல் என். ம. அப்பொழுது அமைந்த இடதுசாரி முன்னணியை இடைநடுவில் காட்டிக் கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால் இந்த நாட்டின் அரசியல் தலைவியே வேறாக இருந்திருக்கும். கொல்லின் தலைசிறந்த பேச்சாளர்.

★ தாங்கள் இனங்கண்டு வைத்துள்ள இனைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த படைப்பாளிகள் ஐவரின் பெயரைக் கூறுங்கள்?

சங்கரணை.

பி. ராஜயோகி

சாந்தன், முருகபூபதி, திக்கு வல்லைக் கமால், ஆகசி. கந்தசாமி, ராஜ. முகந்தன்.

★ தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தனி சுழத் தமிழ் நாட்டுக் கோஷம் பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

சங்கரணை.

பி. ராஜயோகி

வெறும் தேர்தல் கோஷம். இது அடிப்படை ஆதாரமற்றது. கோஷத்திற்கான கோஷமிது. சுலபமாக உணர்ச்சிப் படுத்தலாம். ஆனால் நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது. உணர்ச்சி வசப்படாமல் இளைஞர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசியல் ரூபமாக இது சாத்தியப்படும் சங்கதியா, என்ன? நிலவளம், பொருளாதார அமைப்பு, ஒரு தனி நாட்டுக்குத் தேவையான பிரதேசம், மக்கள் தொகை, உற்பத்திப் பொருட்கள் உண்டா, இல்லையா என யோசிக்க வேண்டும்.

நமது வணிகர்கள் இன்று கோடிக்கணக்கான பணத்தை மூலதனமிட்டு தமிழ்ப் பிரதேசத்திற்கு அப்பால் வர்த்தகம் செய்கின்றனர். அவர்கள் எதிர்காலம், இலட்சக் கணக்கான அரோங்க ஊழியர்களின் எதிர்கால வாழ்வு, பரந்துபட்டு வாழும் தமிழ் மக்களின் வருங்கால வாழ்வின் உத்தரவாதம் இப்படியாகப் பலதையும் தீர்தூக்கிப் பார்த்தே நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

நாலரைக் கோடித் தமிழகத் தமிழர்களை இன்னும் தனி நாட்டுக் கோஷம் எழுப்ப முன் வரவில்லை. நாம் இதில் முந்தியிருப்பதுதான் வேடிக்காக.

எதற்கும் நாம் இடையூறு செய்யக் கூடாது என்பதற்காகவே ஓர் ஆண்டு கோஷமெழுப்பிகளுக்கு அவகாசம் கொடுத்து

ஒதுக்கியிருக்கின்றோம். பொறுத்துப் பார்ப்போம்.

நம்மைப் பொறுத்தவரை ஒன்றைத் தெளிவாகவே சொல்லி வைக்கின்றோம். தமிழ் மக்கள் இந்த மண்ணில் இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாக உரிமையற்று வாழ முடியாது. அதை முழுமூச்சுடன் எதிர்க்கின்றோம். தமிழ் மக்களுக்குச் சகல உரிமைகளையும் பெற்றுத் தரத்தக்க பிரதேச கமிட்டி முறையே ஆகச் சிறந்தது. தனிநாட்டுக்காரர்கள் கடைசியில் இந்த முடிவுக்குத் தான் வருவார்கள்.

★ உங்களுக்கு மொட்டைக் கடிதங்கள், பயமுறுத்தல், வெருட்டல் கடிதங்கள் வருவதுண்டா?

மாணிப்பாம். சா. மனோகரன்

இடையிடையே வருவதுண்டு. பயமுறுத்தல் கடிதங்கள் எழுதுவதுதான் தமிழரின் தனிப் பெரும் வீரமாகச்சே! சிலர் படம் வரைந்து கூட அனுப்புபவர்கள். வேறு சிலர் நான் பிறந்த சாதியை இழித்துரைத்தும் எழுதுவதுண்டு. கீழே கையெழுத்தோ முகவரியோ இருக்காது. நான் சிரித்துக் கொண்டே கிழித்துப் போட்டு விடுவேன். ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். இது பணங்காட்டு அரசியல் நரி. இந்தச் சலசலப்புகள் இதற்குப் பழகிப் போனதொன்று.

★ உங்களது அநுபவ முத்திரைகள் ஐந்து. ஐந்து இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. அதைப் போல மற்றவர்களின் அநுபவங்களையும் வெளியிட உத்தேசமா? அல்லது உங்களுடையதை மாத்திரம் வெளியிட்டுத் தனி நம்பேணுவதுதான் நோக்கமா? புங்குடுதிவு. கு. நிருநாமம்

அநுபவங்கள் பலரகம்; பல விதம். ரசனையான—ரஸிகர்கள் கவைத்துப் படிக்கத்தக்க எந்த அநுபவமாக இருந்தாலும் எழுதலாம். அத்துடன் வாழ்க்கையில் நடந்த மறக்க முடியாத சம்பவம், சிறிய நிகழ்ச்சிகளைக் கூட எழுதி அனுப்பலாம். எனது தொடரைப் பாராட்டிப் பலர் எழுதுகின்றனர். நானும் நான் இடர்ப்பட்டு வளர்ந்து வந்துள்ள பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்க இது ஒரு சந்தர்ப்பமான படியால் எழுத்தில் அதை வடிக்கின்றேன். இதைத் தவி நல மென்றால் நான் என்னத்தைச் சொல்வது?

★ நான் ஓர் அமைச்சரானால் என்ன நடக்கும்? நீங்கள் ஒரு மந்திரியானால் என்ன செய்வீர்கள்?

வல்வை: ச. குமார்

நீங்கள் அமைச்சரானால் இந்த நாட்டில் கேள்வி அமைச்சர் என்றொரு புதுப் பதவி அரசாங்கத்தில் தோற்றுவிக்கப்படும். நான் மந்திரியானால்—நான் உங்களைப் போல பகல்களவு காண்பவனல்ல. எனக்குத் தினசரி நிறைய வேலை உண்டு.

★ உங்களது நாலாவது அறுபவத்தில் வெளிவந்த கட்டுரையில் அந்தச் சொறிநாயைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு தூங்கிய இலக்கிய நண்பன் யார்?

மன்னார். எஸ். திரவியம்

அந்த இலக்கிய நண்பனின் பெயரைச் சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு யோசனை. அந்தச் சொறிநாயின் கேளரவத்தைப் பற்றித் தான் யோசிக்க வேண்டியுள்ளது.

★ அமெரிக்காவின் மனித உரிமைகள் இயக்கம் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

எஸ். பாலச்சந்திரன் உரும்பராய்.

மார்ட்டின் லூதர் சிங்கைக் கொலை செய்த தமது ஜனாதிபதி கென்னடியைக் கூட்டுக் கொன்ற, சினியில் அலென்டேயைக் கொலை செய்வதற்குச் சதி செய்த சி. ஐ. ஏ. யின் திருவிளையாடல்களை அனுமதித்த அமெரிக்க ஆளும் கூட்டம் உலக மனித உரிமைகள் பற்றிப் பேசுவது உங்களுக்கே வேடிக்கையாகத் தென்படவில்லையா?

★ சங்கரணையில் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நடைபெற இருக்கும் எமது சனசபை நிலைய ஆண்டு விழாக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்க உங்களை அழைத்தால் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?

சங்கரணை. ப. ராஜன்

தேர்தல் பேச்சுக் கச்சேரியைக் கேட்டுக் கேட்டு உங்களது காது புளிக்கவில்லையா, இன்னும்? தமிழன் பேசிப் பேசிக் கொட்டுப் போவதைத் தவிர, அவனிடம் உருப்படியாகச் செய்ய என்ன இருக்கிறது என நான் யோசிப்பதுண்டு. செயல் ஊக்கத்திற்குப் பேச்சு அவசியமானால் பரவாயில்லை. நமது பேச்சோ வெறும் கால விரயம். இதையும் மீறி நீங்கள் என்னை அழைக்க விரும்பினால் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

★ இலக்கிய வாதிகளிடையே நீங்கள் அசாதாரண தன்னம்பிக்கை உள்ளவராமே உன்மையா?

கோப்பாய். த. தவசீலன்

இதை நீங்கள் என்னைக் கேட்டுத்தானே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சுன்னாகம் ப. நோ. கூ. சங்கம்

சுன்னாகம் (வரைவுள்ளது)

★★ நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் விநியோகத்தில் முப்பத்தினுக்கு நுகர்ச்சிப் பொருள் விநியோக நிலையங்களைக் கொண்டு, தன்னிகரற்று விளங்குகின்றது.

புடைவை, கட்டிடப் பொருள், கிராமிய வங்கியுடன் பாண், பீடி, காகித உறைத் தொழிற்சாலைகளையும் சிறப்பாக நடத்தி வரும்.

கூட்டுறவு ஸ்தபானம்

Greeting Cards

CEYLON PICTORIALS features the finest selection of top quality cards for every occasion.

CHRISTMAS & NEW YEAR CARDS
BIRTHDAY CARDS
KIDDY CARDS
FUNNY CARDS
SWEET HEART CARDS AND
SPECIAL OCCASION CARDS AVAILABLE

The best and most beautiful variety in a wide range at moderate prices with special discount to the trade.

CEYLON PICTORIALS

HEMAS BUILDING

YORK ST.

COLOMBO-1

Phone: 26820

✿ மல்லிகையின் இலக்கியப் பணி சிறப்புடன் தொடர வாழ்த்துகிறோம்

- ★ மகாராஜா (வரையறுக்கப்பட்ட) நிறுவனத்தின்
தரமிக்க அழகு சாதனைப் பொருட்கள்
- ★ S Lon (எஸ் லோன்) பைப் வகைகள்
இணைப்புகள்
- ★ விவசாயக் கிருமி நாளினிகள்
- ★ நபீஸா றபர் றோலர்
- ★ டங்ஸ்ரம் (Tungsram) பல்ப் வகைகள்
- ★ பெரக் (Berec) பற்றறி வகைகள்
- ○ அனைத்திற்கும்
நிற்பனையாளர்களும்
விநியோகஸ்தர்களும்

கஸ்கி சன்ஸ்

147, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 7711

234A, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும், வெளியிடுவருமான பொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ப்ரி லங்கா அச்சகத்திலும் அட்டை யா. மாநகர பல நோக்குக் கூட்டுறவு சங்க அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.